

dan radosti

broj 39

- 4 PRVI RAZREDI
- 6 PODRUČNA ŠKOLA PROF. BOŽE KATALINIĆA VRATNIK
- 8 PODRUČNA ŠKOLA VJENCESLAVA NOVAKA SV. JURAJ
- 11 PODRUČNA ŠKOLA DR. MILANA ANIĆA KRASNO
- 18 ŠKOLSKA KRONIKA
- 25 VUKOVAR
- 31 LINO VIŠEBOJAC
- 33 NAŠI MALI (KNJIŽNIČKI) KUTAK
- 36 UZ DANE HRVATSKOG JEZIKA
- 38 DAN OBITELJI
- 39 IZ PERA NAŠIH LITERATA
- 44 STVARAMO I NA STRANIM JEZICIMA
- 48 IZVANŠKOLSKJE AKTIVNOSTI
- 52 ŠKRABICA OD GLAGOLJAŠI
- 56 IZVJEŠĆE O SPORTSKIM NATJECANJIMA 2017. GODINE
- 63 NAŠI OSMAŠI

DANI RADOSTI, UČENIČKI LIST OSNOVNE ŠKOLE SILVIJA STRAHIMIRA KRANJČEVIĆA SENJ

UREDNIŠTVO:

UČENICI:

Nora Nabršnigg, Tesa Katalinić, Karlo Vukelić, Anera Biondić

UČITELJI:

Ana Vukelić, Karmen Boras, Ana Nekić, Milena Cerović Miklić, Laura Turkalj,
Olga Biondić, Tamara Farkaš, Ana Lukin

GLAVNA UREDNICA:

Franciska Tomljanović

ZA IZDAVAČA:

Rosanda Bilović, ravnateljica

REALIZACIJA

Jadranska tiskara Senj d.o.o.

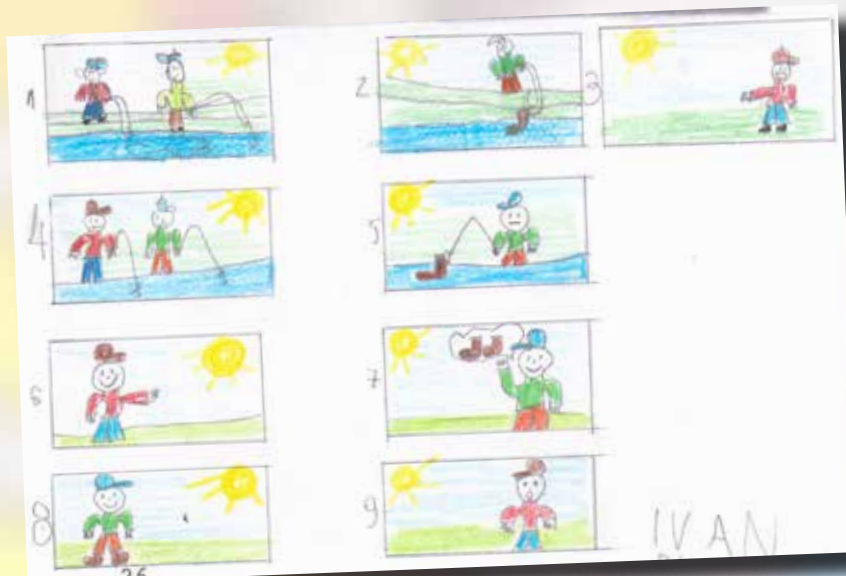
List izlazi jedanput godišnje.

Senj, srpanj 2017.

1.a

1. Vasa Čović
2. Elna Selinač Četka
3. Lovena Bernar
4. Nadia Pleš
5. Željko Popić
6. Luka Popić
7. Matija Popić
8. Sara Škigro
9. Marko Štarko
10. Gabrijel Tomić
11. Ante Tomljanović
12. Greta Tomljanović
13. Vukran Juma
14. Bepo Žuž

1.b

1. Toni Bacher

2. Klara Biondić

3. Vito Biondić

4. Maša Bulat

5. Jakša Butorac

6. Karlo Čigoja

7. Adrijan Đurić

8. David Katalinić

9. Doris Nekić

10. Katja Nekić

11. Marijana Prpić

12. Matija Prpić

13. Kirišimir Strugar

14. Antonija Šimunović

15. Franko Turkalj

U RUČCI MI JE BILLO JAKO
LIJEPO I BIOSAM JAKO JAKO
SRETAN.

KARLO

Za volim tjelesni,
vjerou i prirodu.
Marko Nekic 1 r.

VRATNIK

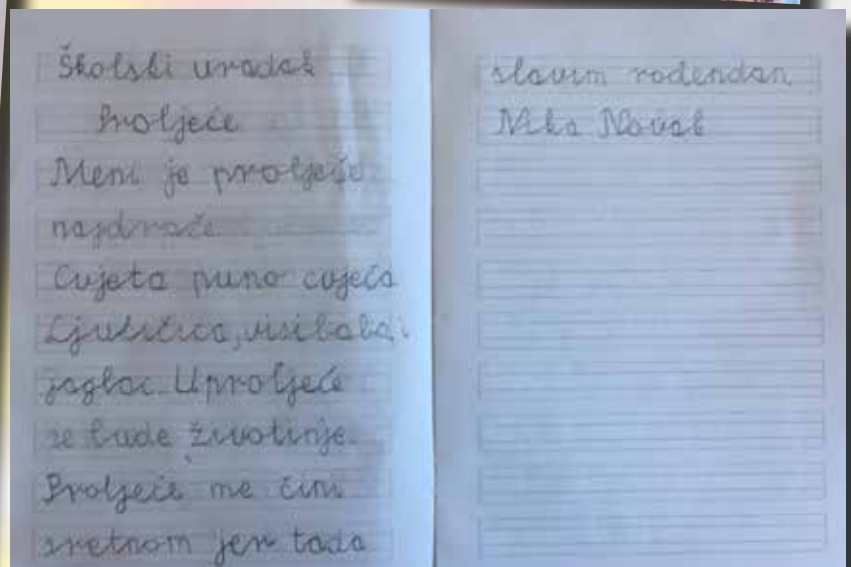
Školsku godinu započeli smo 5. Rujna. Svi zajedno sudjelovali smo na proslavi blagdana sv. Mihovila zaštitnika župe i mjesta Vratnik. Misno slavlje predvodio je naš biskup mons. Zdenko Križić s kojim smo se kasnije imali priliku družiti. U mjesecu listopada obilježili smo Dane kruha uz sudjelovanje roditelja i župnika don Anđelka Kačunka. Prigodom blagdana Svih Svetih posjetili smo mjesno groblje, položili cvijeće i zapalili svijeće za naše poginule branitelje. 18. studenog obilježili smo Dan sjećanja na Vukovar, paljenjem svijeća pred našom školom, i molitvom za sve stradale u Domovinskom ratu. Raznim aktivnostima u mjesecu prosincu pripremali smo se za najradosniji kršćanski blagdan Božić. Sudjelovali smo na božićnom sajmu u Senju te imali božićnu priredbu u našoj školi uz sudjelovanje naše pedagogine i roditelja. Kroz veljaču obilježili smo narodni običaj maškare obučeni u razne kostime i maske uz pjesmu i ples obilazili smo obližnje kuće. Pripremajući se za Uskrs kroz vrijeme Korizme nastojali smo biti bolji jedni prema drugima razgovarali smo o našim tradicionalnim običajima za Uskrs te izrađivali pisanice od različitih materijala. Izradom čestitki i poklona za mame obilježili smo Majčin dan. Krajem

svibnja zajedno sa 2.b razredom iz Senja išli smo na izlet na otok Krk. Tamo smo posjetili grad Krk, špilju Biseruljka, Punat, Košljun i Vrbnik. 4. lipnja troje učenika naše škole primilo je sakrament Prve Pričesti u svojoj župi Crni Kal. Nastavnu godinu zaključili smo oproštajnom proslavom četvrtaša.

SV. JURAJ

1. Manta Garić
2. Nika Novak
3. Ivano Rac
4. Tereza Rončević
5. Dario Šop

KRONOLOGIJA ŽBIVANJA U SVETOM JURJU

Ovu školsku godinu započeli smo 5. rujna 2016. Pet upisanih prvšaća i dvoje novih učenika uspjeh je za našu malu školu. Ukupno nas je 29. Možda se to nekome čini malo, ali nama je to brojka kojom imamo dvije kombinacije nižih razreda i jednu kombinaciju viših.

Dobili smo i nekoliko novih nastavnika, ali smo se na njih vrlo brzo privikli.

U listopadu smo, već tradicionalno, obilježili Dane kruha, a u studenom Dane glagoljice i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara. Za Dane glagoljice smo, radeći u grupama, osmislili glagoljički školski pano gdje smo kroz stih i rimu predstavili naše mjesto i ljude.

U čast sjećanja na žrtvu Vukovara smo na glavnom trgu u mjestu upalili svijeće za sve pokojne branitelje te pogledali dokumentarni film o stradanju Grada Heroja. U prosincu smo bili na terenskoj nastavi u Rijeci gdje smo posjetili Planetarij i izložbu dinosaura Patagonije u Prirodoslovnom muzeju.

Kao i svake godine i ove smo organizirali božićnu priredbu i sajam. U prepunom Vatrogasnom domu našeg mjesta izveli smo igrokaz koji smo sami napisali za što nas je publika nagradila salvama pljeska. Od prihoda koji smo skupili od prodaje božićnih ukrasa organizirali smo izlet na otok Rab, Grgur i Goli otok koje ćemo posjetiti krajem školske godine.

U veljači smo održali naš tradicionalni Mesopust. Mesopustari su, obilazeći kuće u Selu, posjetili i našu školu. Navečer se u Vatrogasnom domu održalo suđenje Mesopustu za sve grijehe našeg mjesta, a nakon toga se do zore plesalo i pjevalo.

U travnju smo obilježili Dan planeta Zemlje tako što smo čistili okoliš oko naše škole. S našom razrednicom smo organizirali eko sat koji je podrazumijevao čišćenje okoliša škole i cijelog Sela.

Od 18. do 20. svibnja, mi osmaši smo bili na terenskoj nastavi u Vukovaru. Tijekom boravka u Gradu Heroju upoznali smo se sa žrtvom Grada i njegovih stanovnika te stekli nova prijateljstva i odlično se zabavili.

14. lipnja završava ova školska godina čime se i naše osmogodišnje druženje bliži kraju. Obilježiti ćemo ga prigodnom priredbom i kratkom filmom u kojem će se svatko od nas predstaviti i iznijeti svoje želje za budućnost.

Osmaši iz Svetog Jurja

MOJ KRAJ

S oštih stijena ribe se love,
galebi slijetaju na mirno more.
Ribari mreže dižu.
Najljepše je kada su mreže pune.

Karlo Nekić, 6. razred (Sv. Juraj)

Akcija „Zeleni korak” – čuvamo prirodu, pomažemo u izradi novog papira, a malo smo i zaradili

Područna škola Vjenceslava Novaka Sveti Juraj sudjelovala je u akciji sakupljanja starog papira „Zeleni korak” koju organizira tvrtka „DM”. Učenici, roditelji i učenici sakupili su 1080 kilograma papira za koji su nagrađeni s 500 kuna. Ipak, glavni cilj bio je edukativan – pokazati djeci kako se uz malo truda može sačuvati jedan djelić prirode, a od otpada napraviti novi papir.

PROLJEĆE

Proljeće je stiglo u moj kraj.
Sunce nam namiguje
i zrakama nas grije.
Zove nas u prirodu
i toplo se smije.
Sva drveća propupala,
trava zazelenila.
Pčele lete od cvijeta do cvijeta.
Iza kamena gleda me visibaba.
Podigla glavu i ljubičica plava.
Uskoro će suton .
Nebo će obasjati nebesko cvijeće.

Ardian Brahimi, VII. razred (Sveti Juraj)

STRESNI LOV NA PETICE

Petica je u školama sve više.
Ali, jesu li te petice zapravo one prave,
zaslužene ili jednakokratne? Učenicima
su te petice jako važne kako bi kasnije
upisali željenu srednju školu ili fakultet. Ta
nam diktatura petica čini život stresnim,
a dobivanje neke niže ocjene izaziva
glavobolju. Moramo se pretvarati da smo
svestrani i savršeni, da možemo naučiti sve
predmete za pet. Kada bismo se posvetili
samo nekim predmetima, koji nas stvarno
zanimaju, više ne bismo bili „svestrani”.
Jednostavno moramo biti savršeni, a kada
na satu trebamo primijeniti neko znanje
od prije, učitelji se čude jer čak ni odlični
učenici to ne mogu.

Mislim da bi bilo jednostavnije i
lakše kada bi učenici sami mogli izabra-
ti predmete koji ih zanimaju. Tako bi se
smanjio stres jer bi učenici učili ono što ih
zanimi. Također bi i roditelji trebali presta-
ti vršiti pritisak na vlastitu djecu. Trebali bi
ih pustiti da najviše uče predmete koji ih
zanimaju, a ne da moraju učiti napamet
ono gradivo koje im je dosadno.

Po mom mišljenju je ljepše dobiti tro-
jku za koju znaš da si učio, da je zaslužena,
nego peticu koju si dobio tako što si nešto
naučio napamet i drugi se dan više ničega
ne sjećaš.

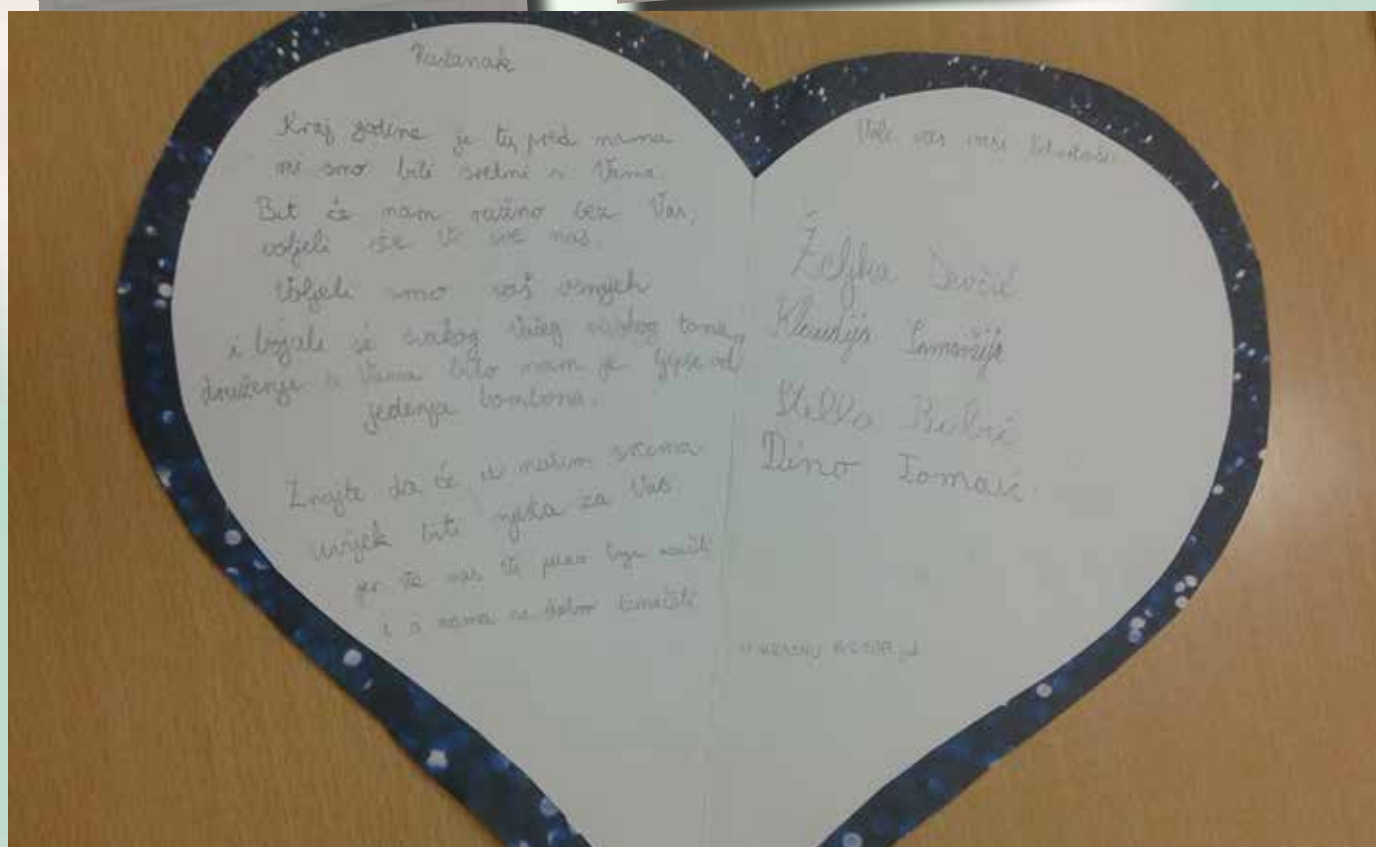
Ružica Marković , 8.r. (Sveti Juraj)

KRASNO

Lujem se Lano.
 Uolim ikolu.
 Uolim se igroti.
 Uolim se kupati.
 Uolim čitati.
 Uolim pisati.
 Uolim prijatelje.

1. razred pš Krasno
 Lana Bulvič
 Gabrijel Devčić

ŠKOLSKA KRONIKA 2016./2017. – KRASNO

5. rujna smo se vratili u školske klupe, nas 29 ukupno. Učenici u koje su svi pogledi bili uprti toga dana bila su dva prvašića, Lana i Gabrijel. Oni su postali dio kombinacije učenika nižih razreda koji u našoj školi čine jedno razredno odjeljenje. Najbrojniji razred na školi smo upravo mi, osmaši, ima nas šestero. Četiri mušketira i dvije cure. Iako je naša škola mala s obzirom na broj učenika, možemo se pohvaliti da unatoč svemu ni u čem ne zaostajemo za ostalim, brojnijim školama.

O tome najbolje govore naše aktivnosti tijekom školske godine, kao i rezultati koje postižemo.

U mjesecu listopadu, prema staroj navadi, obilježili smo Dane kruha. Svoje krušne proizvode, kao i proizvode naših obiteljskih gospodarstava, izložili smo u predvorju škole. Za isto vrijeme su naši učenici nižih razreda u školskoj kuhinji pekli naš „đački“ kruh kojeg smo kasnije sa svim ostalim proizvodima zajedno blagovali.

Na Dan svih svetih zajedno s našim nastavnicima otišli smo do mjesnog groblja gdje smo zapalili svijeće svim našim pokojnima. U studenom smo obilježili i Dane glagoljice. Budući da se ovi dani tradicionalno obilježavaju u našoj školi i ove smo godine nastojali biti originalni u obilježavanju istih. Naša aktivnost sastojala se u tome da smo se podijelili u tri mješovite grupe koje su činili učenici od 1. do 8. razreda. Jedna je grupa pisala haiku pjesmu na glagoljici s motivima našeg kraja. Druga je grupa izradila glagoljički brzinomjer, a treća je grupa izradila glagoljička slova za igru vješala koju smo kasnije igrali. Druženje i natjecateljski duh toga su dana posebno došli do izražaja.

18. studenog smo obilježili Dan sjećanja na žrtvu Vukovara. Gledali smo dokumentarni film o Vukovaru, njegovoj patnji, stradanju i herojstvu njegovih građana, a zatim smo pred školom zapalili svijeće za sve vukovarske žrtve.

Na kraju prvog polugodišta našem Selu i njegovim mještanima darovali smo božićnu priredbu. Plesom, pjesmom i recitacijama uveselili smo naše mještane, a nakon priredbe smo imali prodajnu izložbu božićnih ukrasa. Prihod koji smo sakupili od iste participirat ćemo u cijenu izleta u lipnju. Pjesmom mira i puni dojmova otišli smo na zimske

praznike.

16. siječnja smo se ponovo vratili u školske klupe i započeli drugo polugodište. Zima nas nije šteditela pa smo već u prvom tjednu rada još tri dana ostali kod kuće jer nam vremenske prilike nisu dozvoljavale odvijanje nastave po redovnom planu. Iako smo se tada veselili „produljenim praznicima“, subote, koje smo morali odraditi kako bismo iste nadoknadili, svima su nam teško padale. Ali i to je prošlo.

U veljači, na sam Mesopust, našu su školu preplavile maškare. Pjesmi, plesu, smijehu taj dan nije bilo kraja, a učitelji su nas, umjesto našim imenima prozivali imenima naših maski. Neki od nas se i sada odazivaju na ta imena.

Za ožujak volimo reći da nam je ove godine bio najdulji mjesec u godini, a prošao je u priprema za Uskrs. Također smo, kao i za Božić, pripremili različite uskršnje rukotvorine i izložili ih u predvorju Školu uoči najvećeg kršćanskog blagdana koji je ove godine bio 16. travnja pa su nam i uskršnji praznici bili koncem travnja.

18. svibnja mi osmaši zajedno smo s učenicima iz Senja, Svetog Jurja, i Karlobaga otputovali na trodnevnu terensku nastavu u Vukovar. Patnje i stradanja Grada Heroja proživljavali smo na samom mjestu zbivanja. Unatoč tužnim događajima o kojima smo slušali, Grad je prelijep. Mi smo ondje upoznali mnogo osmaša iz cijele Hrvatske te tamo započeli neka nova prijateljstva.

Koncem mjeseca svibnja našu su školu posjetili djelatnici NP Sjeverni Velebit te nam održali edukativno predavanje o biološkoj raznolikosti. Predavanje je bilo zanimljivo i puno toga smo naučili. Školska godina će završiti 14. lipnja, a mi ćemo ju mrvicu produžiti jer ćemo nakon samog završetka, 19. lipnja ići na izlet brodom na otoke Rab, Grgur i Goli otok te Zavratnicu.

Završetkom i ove školske godine izlazi još jedna generacija osmaša naše škole, ali, kao što su mislili i svi do sada, i mi mislimo da je ova posebna.

Osmaši, PŠ Krasno

Proljeće

Stiglo nam je proljeće, a s proljećem počinju dječje radosti i veselje. Proljeće je moje najljepše godišnje doba.

Probudi se cijela priroda, pa tako i ja. Proljetno sunce me trgne iz takozvanog zimskog sna. Sunce sa svojim proljetnim zrakama sve jače grije. Počeli su nicati vijesnici proljeća: visibabe, ljubice, jaglaci, šafrani. Vraćaju se ptice selice, okopavaju se vrtovi, oru oranice, sadi se, sije se. Dani postaju sve duži, a noći sve kraće. Proljeće je vrijeme kad se priroda ponovno rađa.

Volim proljeće jer se bliže praznici.

Filip Anić, 5. r.

Proljeće u mom dvorištu

U posljednje vrijeme u mom se dvorištu događaju velike promjene. Nema više snijega ni leda. Procvalo je cvijeće: ljubičice, jaglaci, visibabe, a ima i tratinčica. U cvjetnjaku su počele nicati raznovrsne biljke, a iznad njih lete šareni leptiri i pčele. Sunce toplije grije i dani su duži. Sva bića se vesele dolasku proljeća.

Ema Devčić, 5. r.

HAIKU O PROLJEĆU – 5. razred

Haiku mala
o proljeću napisana
lako se stvara.

Cvjeta jabuka.
Vidim proljeće kako
hoda polako.

U proljeće
jela se riješila
bijeke haljine.

Proljeće je tu,
u travi cvrčak mali
pjeva pjesmicu.

Ka krovu kuće
lete ptičice male
iz dalekog kraja.

Medvjed se trudi
probuditi iz sna.
Proljeće je.

Proljeće u mom kraju

U nekoliko rečenica pokušat ću vam donijeti proljeće iz svoga kraja.

Počnimo od prekrasnih brda koja okružuju moje malo mjesto. Prije nekoliko dana stabla su na sebi imala haljinu od bijele čipke. Sada oblače laganu, zelenu odjeću. U travi se već žute maslačci. Kada dođete u naše mjesto, vidjet ćete mnogo cvijeća koje se kupa na proljetnom suncu. Procvala ili propupala stabla jabuka i drenja odu svoju posebnost i ljepotu. Vuneni oblaci vuku se po nebu i ponekad zaklanjaju sunce.

Volim proljeće jer mi se čini da je proljeće u mom kraju posebno, posebnije nego drugdje.

Barbara Devčić, 5. r.

Zima u mom kraju

Zima u mom kraju jako je hladna i lijepa, počinje ranije, već u studenome. U mom selu ljudi ne vole snijeg jer kada padne, moraju ga čistiti, a djeca ponekad ne mogu u školu.

Mi djeca se grudamo, sanjkamo, skijamo, uživamo u snijegu. Temperatura je po zimi jako niska, često bude minus deset stupnjeva, a 1926. godine bilo je tri metra snijega i tada je bio najveći minus. Snijeg puno pada, ali se brzo i očisti. Najgore je kad puše vjetar i pada kiša, a dogodi se da snijeg padne i u petome mjesecu. Ove zime zbog ružnog vremena i snijega nismo išli nekoliko dana u školu, bila sam tužna jer mi je kod kuće dosadno, u školi se družimo i zabavljamo.

Zima donosi radost, ali mi je ipak draže ljeto kada možemo slobodnije izaći iz kuće.

Ivana Marenić, 6.r.

Moja majka

Ja sam svoju mamu rastužila puno puta. Poslije bi mi bilo žao, ali ona se ne bi naljutila. Kada vidim svoju mamu da plače, bude mi teško, i ja sam tužna kada je moja mama tužna. Čitajući crticu Ivana Cankara Grijeh jako sam se zamislila. Tada sam se sjetila nekih dana kada sam i ja rastužila svoju majku. Dječak u priči nije dobro postupio, sramio se svoje majke zbog njezina izgleda. Majku treba poštovati i ne ljutiti ju. Odlučila sam da više neću ljutiti svoju majku i tjerati joj suze na lice jer to ne bih htjela.

Moja majka meni znači cijelo bogatstvo, ona mi je najbolja prijateljica. Ona se ne može naljutiti i odmah će sve oprostiti. Ja bih dala sve za nju, samo da bude sretna. Volim svoju majku najviše na svijetu.

Nickoll Vukelić, 6.r.

Što je sreća

Za neke ljude sreću čine male stvari, dok su neki pohlepni i za sreću trebaju mnogo. Za nečiju je sreću potrebna samo sitnica. Moju sreću čine svi meni dragi ljudi koji su pored mene, cijela obitelj na okupu. Sreću mog brata čini neka nova igračka, ali to bi trebalo promijeniti i naučiti ga da sreću ne čine samo pokloni. Želim da svi ljudi na svijetu budu sretni s onim što imaju, da ne traže sreću u novcu, poklonima i drugim materijalnim stvarima. Sreću treba činiti ljubav, dobrotu, prijateljstvo. Sreća je i pomaganje drugima, svi smo sretni kada učinimo neko dobro djelo i kada su roditelji ponosni na nas.

Ivana Samaržija, 6.r.

Život u malome mjestu

Živim u malome mjestu Krasnu. Ono je dobilo ime po rijeci Krasici koja je nekada davno, u petnaestom stoljeću, protjecala kroz selo, ali je nestala tijekom jednog potresa.

Krasno ima malo stanovnika i svi se dobro poznaju. Ima mnogo zanimljivosti koje se mogu vidjeti, a u blizini je i Nacionalni park Sjeverni Velebit. Krasno ima šumariju, šumarski muzej, i to prvi u Hrvatskoj, dvije pilane i siranu, tu je još hotel, naša škola, Svetište Majke Božje od Krasna gdje svake godine dolaze svećenici iz cijele Hrvatske. Krasno je malo, ali tako malo i dalje je najljepše. Možemo sresti razne divlje životinje koje ponekad bez straha prilaze kućama.

Sviđa mi se život u malome mjestu i ne bih ga mijenjala ni za što na svijetu. Iako nema puno stanovnika, ima mnogo toga što ga čini posebnim i jedinstvenim.

Ira Samaržija, 7. r.

Moje selo

Moje selo je Krasno. Ono se smjestilo u podnožju Velebita. Krasno je jedno od mjesta koje turisti rado posjećuju. Ovdje je Svetište Majke Božje od Krasna. Okružuje ga vrlo lijepa priroda, polja, šume, livade, planine.

Krasno broji oko petsto stanovnika, no i samo selo je malo. Mi nemamo ulice, već zaseoke kao što su: Devčići, Dujmišići, Dolac, Panjinovići, Kula, Vukelići, Anići, Glavaši... Zaseok u kojem ja živim zove se Glavaši, a smjestio se na kraju sela. Krasno ima svjež zrak i lijepu prirodu pa to osobito privlači posjetitelje iz velikih gradova jer oni nemaju mogućnost udisati takav čisti zrak. Krasnarske kuće nisu velike (imaju najviše dva kata). Krovovi su u obliku piramide zbog snijega koji često pada. Neke od većih zgrada su zgrada Nacionalni park Sjeverni Velebit, hotel Manjan, hotel Šumarija Krasno. U Krasnu se nalazi najstarija šumarija u Hrvatskoj koja ima 250 godina. U blizini je najmlađi Nacionalni park Sjeverni Velebit i Park prirode Sjeverni Velebit. Najviši vrh Velebita koji okružuje Krasno zove se Zavižan. Tamo svake zime padne mnogo snijega. Ove godine prvi je snijeg pao već 10. listopada te je bio visine osamnaest centimetara.

Moje selo je vrlo posebno i meni je predivno. Ako ikad odem iz njega, nosit ću ga u srcu do kraja života.

Ivana Samaržija, 6.r.

DANI HRVATSKOGA JEZIKA

Volim hrvatski

Volim hrvatski zbog toga što mi je materinski jezik i prve riječi sam naučila na hrvatskom. Za mene je on poseban i jedinstven. Ima tri narječja koja se govore diljem Hrvatske, ona su bogatstvo našega jezika, posebna su, svaki na svoj način. Hrvatski je predivan jezik i sretna sam što ga znam govoriti i što ga svakim danom sve više učim.

Ira Samaržija, 7. r.

Hrvatski jezik

Živim u Hrvatskoj i govorim, meni najljepši jezik, hrvatski. Hrvatski govorim od malih nogu i zato mi je najdraži.

Naš jezik ima tri narječja i to ga čini posebnim. U školi učimo o svim trima narječjima i zanimljivo mi je čuti neke kajkavske ili čakavske riječi, ponekad su nam smiješne, ali drage. Ako jednoga dana odem iz Hrvatske u neku drugu državu, volio bih se tamo susresti sa svojim jezikom, volio bih čuti ljude kako govore hrvatski, tada bih znao da nisam sam, da su ti ljudi dio moje domovine, dio mene. Ponosim se hrvatskim jezikom i najljepši je jezik koji sam ikad čuo.

Daniel Anić, 7. r.

Moj hrvatski jezik

Volim i cijenim svoj hrvatski jezik. Volim ga jer je ponos našega naroda i krv naših predaka prolivena je za slobodu njegova izgovora. On je dio mene i ja sam dio njega.

Kada naše lijepe hrvatske riječi zamjenjujemo stranim riječima, tada ne poštujemo i ne cijenimo hrvatski jezik. To nažalost neki čine da bi bili važni, i meni i mojim vršnjacima to se ponekad dogodi, ali sada nastojim ne rabiti strane riječi ako imam svoje. Ponekad kao da zaboravljamo što su sve naši preci prošli da bi mi javno mogli govoriti naš materinski jezik.

Ono što mogu učiniti za svoj jezik je voljeti ga, poštovati i prenositi to na svoju djecu.

Ana Vukelić, 7. r.

Hrvatski jezik

Svoju prvu riječ progovorimo na materinskom jeziku. Naš materinski jezik je hrvatski. Sastoji se od triju narječja: štokavskog, kajkavskog i čakavskog. Premda je hrvatski jezik strancima teško naučiti, stanovnicima naše države on je najdraži i najljepši. Hrvati trebaju biti ponosni na svoj jezik jer su po njemu prepoznatljivi.

Trebali bismo čuvati našu kulturu i jezik za naše potomke. Kako Ante Starčević kaže: „Nestane li narodu imena, glasa – nestalo je narodu i traga.“

Barbara Devčić, 5. r.

Proljeće

Rascvalo se cvijeće u travi,
puno rade vrijedni mravi.
Laste se vraćaju s toplog juga,
djeca se igraju iza svakog ugla.

Marljivo zuje pčele
i ptičice se vesele.
Ljudi rade već satima,
Proljeće je pred vratima!

Barbara Devčić, 5. r.

Jesen

U šumi pjevaju ptice: „Evo je, dolazi, sve je bliže!“
Draga jesen nam stiže.
Žuto lišće treperi na granama,
kiša pada već danima.
Djeca se igraju u zadnje jesenje dane,
a na granama čuju se tužne vrane.

Barbara Devčić, 5. r.

ŠKOLSKA KRONIKA – SENJ

Rujan

-Prvi dan škole...ponovni susret s dragim licima, povratak u školske klupe, prihvaćanje novih izazova....dan smo završili zajedničkom molitvom u našoj katedrali.

- Dočekali smo 1. a i 1. b, zaželjeli im dobrodošlicu te zaželjeli da ima školski dani budu dani radosti.

-29. rujna - Miholja na Vratniku. Svake godine Vratničani posebno svečano obilježavaju zaštitnika svoje župe. Ove je godine s njima bio i Otac biskup.

Listopad

-Obilježili smo Europski školski športski dan. U dvorani smo održali međurazredna natjecanja, a započeli smo zajedničkim razgibavanjem uz ples.

-Prekrasnim crtežima i toplim riječima djeca su svojim učiteljicama čestitala Dan učitelja koji se obilježava 5. listopada .

-Dane zahvalnosti za plodove zemlje u Školi obilježili smo 14. listopada. Donijeli smo različite krušne proizvode, a bilo je tu i slasnih kolača. Nakon blagoslova kruha zajednički smo blagovali i podijelili ono što smo donijeli.

-Naši prvašići su 18. listopada obilježili Dan kravate koja je hrvatski simbol elegancije u cijelom svijetu.

-21. listopada - Naše su jabučice obilježile Dan jabuke. Svjesni činjenice kako je voće premalo zastupljeno u našoj prehrani, koristimo svaku priliku istaknuti njegovu važnost. Stoga su 1. a i 1. b sa svojim učiteljicama imali pravu "jabučnu" gozbu....jeli su jabuke, a bilo je tu i slasnih kolača od te vrijedne namirnice. Cijelu su priču završili u školskom vrtu gdje je svaki razred posadio svoje stabalce jabuke.

-Uoči blagdana Svi svetih i Dušnog dana predstavnici učenika posjetili su mjesna groblja i zapalili svijeće za sve naše pokojnike kod centralnog križa podignutog u spomen onih koji su dali svoje živote za Domovinu.

Studeni

-11. studenoga - 19 godina glagoljice u našoj školi. Ponosni na staro hrvatsko pismo čuvamo ga od zaborava. Učili smo glagoljska slova, pisali, prevodili, ilustrirali, a zatim radove izložili u holu škole.

-16.11. obilježili smo Međunarodni dan tolerancije. Gosti su nam bili djelatnici Policijske postaje Senj, a još nešto o toleranciji naučili su učenici petog razreda.

Nakon jedne prezentacije gdje su se pobliže upoznali sa samim značenjem tolerancije te pojmovima koji čine toleranciju kao poštivanje, prihvaćanje različitosti, pomaganje, suosjećanje, suživot, uvažavanje, slušanje, prijateljstvo, praštanje i razumijevanje, zaključili su da je naš svijet velik onoliko koliko smo tolerantni.

-18. studenog - Okupljeni oko ideje obilježavanja sjećanja na Vukovar, članovi povijesne i likovne grupe te zbor, predvođeni profesoricama Andrejom Kartelo-Nekić, Milenom Cerović Miklić i Sandrom Perger, pripremili su prigodan program za taj dan. Svi smo se okupili u holu škole, poslušali što su nam naši učenici pripremili, zajedno zapjevali domoljubne pjesme, a zatim zapalili svijeće u dvorištu škole. Nakon toga, nekoliko učenica gostovalo je i na Radio Senju i predstavile dio programa.

- 15. studeni -15.prosinac: Mjesec borbe protiv svih oblika ovisnosti. Policijski službenici PP-e Senj i Milivoj Čopić, predsjednik Udruge liječenih alkoholičara "Bura" održali su predavanje za učenike sedmih i osmih razreda na temu ovisnosti o alkoholu te im prikazali dokumentarni film "Razmisli, treba znati stati". Vrijedne poruke s tog susreta: Tvoj izbor neka budu zdrave navike i zdrav život! Ne trebaš biti cool da bi pio alkohol, ali trebaš biti cool da ga odbiješ!

Prosinac

-Večer matematike je skup interaktivnih radionica koje potiču izgradnju pozitivnoga stava učenika prema matematici. Sudjelovanje u zabavnim aktivnostima otkriva često zaboravljenu zabavnu stranu matematike, stvara nove ideje o tome što matematika jest i čime se bavi. Već 4. godinu zaredom održava se i u našoj školi. Sudjeluju učenici, učitelji razredne nastave, mame, tate, bake, djedovi, braca, sestre, stričevi....Kroz igru, smijeh i druženje razvijamo ljubav prema matematici.

-Advent u srcu – učenici naše škole vrijedno su se pripremali za obilježavanje adventa u našem gradu te su sa svojim štandovima sudjelovali u božićnom sajmu koji se održao na Potoku.

-20. prosinca - Božićna priredba u režiji naših vrijednih učiteljica i učenika. Višetjedni trud, nadarenost naše djece, ljubav i strpljenje njihovih učiteljica rezultirali su prekrasnim poklonom koji su nam ovoga Božića darovali. Hvala im od srca.

Veljača

- Nakon blagoslova obitelji, na red je došao i blagoslov škole. Iako naš školski uspjeh uvelike ovisi o našim sposobnostima i trudu, u svakodnevnom se životu oslanjamo i na Boga. Predvođeni našim župnikom zamolili smo Božji blagoslov kako bi On posvetio sve naše dane

Siječanj

- Nakon zimskih praznika vratili smo se u školske klupe.

- 17. siječnja Senj je zahvatilo snježno nevrijeme na koje mi nismo navikli pa su mnogi učenici bili spriječeni doći u školu. Nastava je ipak organizirana, a oni najhrabriji su veliki odmor iskoristili za igranje i zabavu na snijegu.

- U našoj školi nakon dugo godina održan je Lino višebojac. Bio je to predivan dan u školi, pun sporta pjesme navijanja i pozitivne energije. Pobjednici natjecanja bili su Sara Svast i Ivan Barbić.

- Mame, bake, tete, učiteljice i odgajateljice vrijedno su pripremale prvašice i predškolce za sudjelovanje u maškaranoj povorci u Rijeci. Zajedno su uvežbali i koreografiju kojom će se predstaviti.

- Povorka je bila 19. veljače. Naši mići Senjani lijepo su nas predstavili i odlično se zabavili.

- 28. veljače održana je mesopustna povorka u Senju u kojoj su tradicionalno sudjelovali naši učenici i njihove učiteljice.

- Održana su školska natjecanja u kojima su se neki od naših učenika plasirali na županijska natjecanja i tamo ostvarili hvale vrijedne rezultate.

Ožujak

- Ovaj su mjesec obilježila županijska natjecanja, a naša škola bila je domaćin županijskog natjecanja iz povijesti.

- senjsku župu posjetio je otac biskup mons. Zdenko Križić koji je u sklopu svoje kanonske vizitacije posjetio i našu školu, susreo se s krizmanicima i učiteljima škola te im poželio puno ljubavi i strpljenja i Božjeg blagoslova u njihovom radu s djecom.

- Mjesec smo obilježili i humanitarnom akcijom koju smo proveli u sklopu vjeronaučne nastave. Skupljali smo novčane priloge za djevojčicu Emu Čorak iz Vrhovina kojoj je potrebno skupo liječenje. Skupili smo 4684 kune i time dali svoj doprinos u akciji koja se provodila na nivou cijele naše Županije.

- Školska knjiga raspisala je natječaj za Slovaricu mojega kraja. Učiteljice razredne nastave i produženog boravka sa svojim učenicima odradile su krasan posao i poslale slovaricu na natječaj.

- Obilježili smo blagdan Uskrsa u našoj školi prigodnim panoima i radovima naših učenika.

- Dan škole obilježili smo 27. travnja. U jutarnjim satima zamjenili smo uloge: učitelji su postali učenici, a učenici učitelji. Nastavili smo u dvorani sa sportskim druženjem, a dan završili prekrasnom priredbom kojom smo proslavili "rođendan" naše škole

Travanj

- Povodom Međunarodnog dana dječje knjige u našoj su školi neki likovi išetali sa stranica omiljenih bajki.

Svibanj

- Na Praznik rada učenici produženog boravka i mali čakavci počastili su se izletom u Fužine. Posjetili su ranč konja, špilju Vrelo i obišli jezero Bajer.

- Noć knjige u našoj školi. Koncept tog druženja bio je "Strašnim pričama protiv straha". Učenici su predstavljali "strašne" knjige koje bi oni preporučili drugima za čitanje. Kroz razgovor se pokušao demistificirati strah, emociju koju svi osjećamo i koja je zapravo dobra i korisna. Razgovaralo se o situacijama u kojima je strah potreban, ali i onima u kojima nam može biti prepreka.

- 3. svibnja su naši osmaši posjetili Srednju školu Pavla Rittera Vitezovića kako bi se upoznali s programima koje škola nudi. Tamo su ih vrlo lijepo dočekali naši bivši učenici i profesori srednje škole. Podijelili su se u nekoliko skupina te kroz različite radionice upoznali s dijelom onoga što naši srednjoškolci uče. Bilo je vrlo zanimljivo i poticajno. Srednjoškolci, hvala na trudu i srdačnom prijemu.

- Međunarodni dan obitelji (15. 5.) obilježen je u 1.b razredu na najljepši mogući način. Nakon dvotjednog tajnog pripremanja iznenađenja pozvali su mame, tate, bake, djedove i ostale članove obitelji. Mnogo ih se okupilo i svi su sudjelovali u druženju: pjesmom, plesom, svirkom, riječju... Mame i tate su se uključili u igre prepoznavanja i svi se dobro zabavili i nasmijali. Zaslužena nagrada su im bili sretni zagrljaji i poljupci njihove djece. Posebno hvala bakama i djedovima koji su im se pridružili!

- 9. svibnja učenici osnovne i srednje škole sudjelovali su u obilježavanju sjećanja na Senjske žrtve. Prije točno 80 godina u našem gradu dogodila se velika tragedija u kojoj je život izgubilo 8 mladih ljudi iz Gospića. Ubijeni su na taj dan od strane žandara, a njihova jedina krivica bila je što su noseći hrvatsku zastavu pjevali domoljubne pjesme. Mladi životi okrutno su prekinuti, ali nisu zaboravljeni. Neka im je vječna hvala i slava!

- 18. svibnja naši osmaši krenuli su na terensku nastavu u Vukovar - Grad Heroj. Tijekom svojeg boravka upoznali smo se sa stradanjima grada u Domovinskom ratu i naučili puno toga.

- 20. svibnja u Ivanić gradu održan je Lino višebojac na državnoj razini. Našu školu predstavljali su učenici Sara Svast i David Dabac, a za njima su došli i navijači iz naše škole.

- U sklopu projekta „Zajedno možemo više“ u VI. a i VI. b razredu policijska službenica Željka Rukavina održala je predavanje „Prevencija i alternativa“. Nadamo se da su učenici i ovaj put zapamtili nešto što će im pomoći u njihovom zdravom odrastanju.

Lipanj

- 2. lipnja - Naše brončane rukometašice na Državnom prvenstvu u Vinkovcima. Sudjelovalo je 12 djevojčica, a vodila ih je profesorica Tamara Butolo. Naše su lavice u polufinalu svladale ekipu O.Š. Jelkovec iz Zagreba rezultatom 16:13 te osvojile brončanu medalju. Čestitamo im iskreno i od srca!

- 12. lipnja u sklopu svoje terenske nastave naš grad posjetili su učenici Osnovne škole S. S. Kranjčevića Zagreb. Susreli su se s našim učenicima, a članovi dramske skupine su ih uveselili kratkim igrokom o Crvenokosoj Zori. Bilo je to jedno lijepo druženje za koje se nadamo da će postati običaj.

- 14. lipnja - dočekali smo i posljednji dan škole koji su definitivno obilježili naši osmaši. Sve su nas uveselili pjesmom, plesom i jednim lijepim oproštajem od svojih razrednica i svih nastavnika. oproštajem od svojih razrednica i svih nastavnika.

Projekt skupljanja čepova za Udrugu oboljelih od leukemije i limfoma

Na školskom aktivu fizike, biologije i kemije učiteljice su odlučile priključiti se projektu sakupljanja plastičnih čepova za Udrugu oboljelih od leukemije i limfoma RH.

Potaknuti informacijama na internetu i stranicama Udruge odlučili smo učiniti da i naša mala kap ima pozitivnog utjecaja na ljude koji nas okružuju. Naime, Udruga se bavi sakupljanjem plastičnih čepova koje potom prodaje i na taj način sakuplja novčana sredstva kojima se kupuju skupi lijekovi za liječenje leukemije i limfoma.

Akciju smo započeli početkom školske godine, a istu nastavljamo dok god učenici budu pokazivali volju za odlaganjem i selektiranjem čepova. U akciji su sudjelovali svi učenici škole, kako matične tako i područnih škola, ali svakako treba pohvaliti 1. a razred s razrednicom Melitom Marenić, koji su tijekom godine sakupili 38 kg čepova! Da, točno ste pročitali! Naši su prvašići tek godinu dana s nama, a već smo u njima probudili iskricu lokalnog, a potom i globalnog pozitivnog djelovanja.

Dragi 1.a, ali i svi ostali – dragi naši učenici –hvala vam na doprinosu. Veselimo se daljnjoj suradnji.

Zlatka Kuharić Dragojević, prof.

VUKOVAR 1991. – 2016.

...i ove godine prigodnim smo programom i panoom obilježili Dan sjećanja na žrtvu Vukovara....

Program:

1. Himna Republike Hrvatske „*Lijepa naša*“ – zbor učenika 8.b
2. Uvodni tekst – učenica Lidija Slavković, 8.b
3. „*Bože čuvaj Hrvatsku*“ – zbor učenika 8.b
4. Bitka za Vukovar – učenica Tesa Katalinić, 8.b
5. „*Iznad polja makova*“ – zbor učenika 8.b
6. Zločin nad stanovništvom Vukovara – učenica Nora Nabršnigg, 8.bA
7. „Vukovarska jesen“ – literarni rad učenice, Mia Filipović, 8.a
8. „Grad – to ste vi“ – učenica Lidija Slavković, 8.b
9. „*Moja domovina*“ – zbor učenika 8.b
10. Poziv na odavanje počasti poginulima i nestalima – učenica Nora Nabršnigg, 8.b
11. Paljenje svijeća – učenici i profesori pale svijeće u krugu škole
12. „*Stoji grad*“ – zbor učenika 8.b

Pripremili:

Zbor 8.b razreda

Povijesna grupa

Likovna grupa

Milena Cerović-Miklić, prof.

Sandra Perger, prof.

Andreja Karetlo-Nekić, prof.

Hrvati nakon dolaska na ovaj prostor krajem 6. i početkom 7. stoljeća stvaraju samostalnu i neovisnu srednjovjekovnu kneževinu, koja prerasta u kraljevinu. Međutim, vjetrovi povijesti 1102. godine nisu bili skloni samostalnoj Hrvatskoj, te ulazimo u državnu zajednicu s Ugarskom. Nakon toga, stoljećima se na hrvatskom teritoriju izmjenjuju strani vladari i različite države, ali Hrvatska i Hrvati nisu nestali nego su uspjeli preživjeti stoljeća tuđinske vlasti i izboriti neovisnost.

Dogodilo se to devedesetih godina, u vrtlogu **Domovinskog rata**, Hrvatska je ponovno zaživjela kao samostalna, suverena i neovisna država. Međutim, taj put nije bio lagan, a najbolji primjer je jedan grad – Vukovar. Upravo danas sjećamo se tih dana jer je Hrvatski sabor 18. studenoga proglasio **Danom sjećanja na Vukovar** – kao spomen-dan na tragediju cijelog jednog grada koji je svoju patnju i herojsku obranu utkao u hrvatsku slobodu i neovisnost.

Nakon nekoliko mjeseci priprema, 2. svibnja 1991. godine srpski četnici započinju teror masakrom 12 hrvatskih policajaca u Borovu Selu. Krajem kolovoza Vukovar je okružen velikim brojem srpskih vojnih snaga, naoružanih s oko 600 tenkova i oklopnih vozila raspoređenima oko Vukovara. Okruženi grad je branjen sa 700 do 800 pripadnika hrvatske garde (ZNG) i policije, te oko 1000 dobrovoljaca. Prema vojnim procjenama, omjer snaga je bio takav da je grad mogao biti branjen samo dva dana. No ipak grad se odupirao neprijatelju 86 dana.

Bitka za Vukovar ili «Vukovarski pakao», počela je 25. kolovoza kad je srpska vojska, nakon artiljerije iz zrakoplova, neuspješno upotrijebila gotovo svu snagu uključujući i pješadiju, koju su odbili branitelji nakon nekoliko dana.

Sljedeći divlji napad nad okruženim gradom traje od 14. do 20. rujna 1991. U tih sedam dana branitelji Vukovara uspjeli su uništiti 130 srpskih tenkova i oklopnih vozila, te su Trpinjsku cestu, gdje su se napadi većinom i održavali, nazivali «Grobljem tenkova».

Od 15. listopada 1991. godine, Vukovar je u potpunom okruženju. Potpora hrvatske strane opkoljenom gradu od toga dana se uglavnom svela na povremene topničke udare. Nastavljeni su energični napadi na Vukovar i Borovo Naselje.

Ogromna motiviranost i inventivnost malobrojnih i slabo opremljenih branitelja omogućila je nadmoćno suprotstavljanje zastrašujućoj vojnoj tehnici i brojnijoj srpskoj vojsci. Nakon tri mjeseca ogorčenih borba, Vukovar je **18. studenog 1991.** godine pao u srpske ruke, tek kada su branitelji ostali bez ijednog protuoklopnog punjenja.

Okupacijom Vukovara srpska vojska započela je drugi čin **vukovarske tragedije**. Protivno svim međunarodnim normama i postignutim dogovorima s Međunarodnim Crvenim križem i europskim promatračima, srpska vojska i četnici ulaskom u Vukovar izvršavaju zločine i provode torturu i zločine nad civilnim stanovništvom, zarobljenicima i ranjenicima. Već prvih dana okupacije Vukovara više stotina civila i ranjenika iz bolnice odvedeno je i smaknuto. Masovne grobnice otkrili su nekoliko mjeseci kasnije strani novinari, a potvrdile su međunarodne komisije. Svijet su potresle slike sa **Ovčare** gdje su izvršena masovna pogubljenja. Više od 5000 osoba odvedeno je u brojne logore u Srbiji, gdje su pretrpjeli teška zlostavljanja, mnogi se nisu vratili. Veliki broj logora još nije otkriven, tako da se još uvijek ne zna koliko je osoba iz Vukovara za uvijek nestalo.

Strašno je bilo vidjeti ono malo što je ostalo od Vukovara. Tek ruševine, spaljene, opljačkane. Potresna su bila svjedočanstva hrvatskih vitezova koji su se probili kroz neprijateljske linije do slobode. Svjedočanstva o strahovitim borbama u okruženju. S nevjericom smo slušali o križnom putu onih koji su prestali brojiti granate koje su ih kao kiša svakodnevno zasipale. To su naši heroji. I svi oni koji su im iz svih hrvatskih krajeva došli pomoći i svih oni koji su istu sudbinu proživjeli diljem napadnute Hrvatske.

Stoga i ove godine, na godišnjicu okupacije Vukovara, ako već nećemo stići do Grada Heroja, barem se u mislima prisjetimo i zahvalimo, ne samo braniteljima Vukovara nego svim hrvatskim braniteljima. Jer viteška obrana Vukovara utjelovljuje u sebi obranu svake stope Lijepe Naše. I nikad ne zaboravimo, u temeljima moderne hrvatske države, žrtve su svih naših poginulih branitelja. Zaboravimo li na njih, zaboravili smo za što smo se borili i uz žrtve izborili - za domovinu i za slobodu. A oboje je neprocjenjivo.

Vukovarska jesen

Teški, zagušljivi zrak spustio se nad grad.
Pritišće nemirne i umorne duše.
Pokraj uvelog cvijeća
leži mrtav čovjek.
Već davno je ispratio svoje snove.
Ptica kukavica uletjela je u njegovo gnijezdo.
Majke kleče podno križa
i prose Boga da im da snage.
Sve je umiralo te jeseni
osim grada.
Grad je stajao i gledao
preko mutne rijeke
u pticu slobode.

Mia Filipović, 8.a

Doživjela sam Vukovar

Prošlo je 26 godina od svih strašnih i neljudskih događaja u Vukovaru. Proći će još toliko, ali bol i rane će i dalje ostati svježije za Grad Heroja.

Došavši na Ovčaru, osjetila sam jezivu bol koju su trpjeli Vukovarci da bismo mi sada bili slobodni. „Ta željezna vrata su sada zaglavljena kako se ovdje više nikoga ne bi moglo zatvoriti i mučiti“ rečenica je koja mi i sada odzvanja u glavi i tjera suze na oči. Golemu tugu u prsima osjetim i sada kada mi slike Vukovara prođu glavom. Iako sam slušala puno priča o Vukovaru, doživjeti ga sasvim je nešto drugo. Mržnja je tamo ubijala nevine ljude. Civili i vojnici koji su samo htjeli biti svoji na svome, nedužna djeca, majke koje i danas plaču za nestalim sinovima, raseljen narod, tužna je vukovarska slika. Grad je obnovljen, ali je tuga ondje još prevelika.

Laura Vukelić
8.razred

TERENSKA NASTAVA U VUKOVARU

24., 25. i 26. svibnja proveli smo u Vukovaru, na terenskoj nastavi čiji je cilj bio educirati osmaše iz cijele Hrvatske o Domovinskom Ratu i Bitci za Vukovar. Osim osmaša iz Senja, također su s nama putovali i učenici iz Krasna, Sv. Jurja i Karlobaga. Prvi dan smo krenuli ujutro i došli tek navečer. Otišli smo u kratku šetnju i onda na spavanje u hostel koji je sagrađen na mjestu bivše vojarne 204. vukovarske brigade.

Tek drugog dana je naš program zapravo započeo. Posjetili smo Gradski muzej Vukovara koji se nalazi u dvorcu Eltz i Vučedolski muzej. Popodne smo imali dva predavanja, o Domovinskom Ratu i Bitci za Vukovar, a predavanje o bitci za Vukovar nam je držao jedan od branitelja. Nakon toga, navečer, išli smo u disco club Quo Vadis.

Treći dan smo morali puno vidjeti, ali smo također morali krenuti doma. Nakon doručka smo išli u obilazak vojarne u kojoj se i nalazio naš hostel. Tamo smo vidjeli razno oružje i vozila koja su se koristila tijekom okupacije Vukovara. Zatim smo posjetili Gradsku bolnicu Vukovar, gdje smo pogledali film u kojem sudjeluje doktorica koja je u to vrijeme radila u bolnici. Prošli smo sobama u kojim su držali bolesnike i ranjenike. Također smo posjetili Ovčaru, Memorijalni centar Ovčara i memorijalno groblje sagrađeno u čast žrtvama Domovinskog rata. Odveli su nas i do Trpinjske ceste koja se još naziva i grobljem tenkova.

Sve je završilo školom mira i kvizom znanja. Nakon toga svega krenuli smo i sigurno došli doma.

Karlo Vukelić, VIII.b

Duga vukovarska kolona

I hodaju ljudi. U koloni, jedni za drugima napuštaju svoj grad. Tuga, strah, očaj. Beznađe. Djevojčica u plavom kaputiću, sva uplakana, izgubljena pogleda prolazi kroz razrušeni grad. Oko nje žene, majke i bake, s vrećicama u rukama. Jad, očaj, suze zbog prolivene krvi i izgubljenog doma.

Ti ljudi napuštali su svoj život. Duša probodenih mačem i pogrbljenih leđa, napuštali su svoje djetinjstvo, dom, grad. Za sobom su ostavili srce i prazni idu u svijet bez ikakve nade da će obnoviti svoj život. Jednostavno, izgubljeni. Mržnja je poharala grad, a za sobom ostavila samo tugu i bijedu. Nitko je nije mogao spriječiti.

Rat. Rat se nikada ne mijenja, ali mijenja sve. Gdje je bio život, sije smrt. Gdje je bila ljubav, nastanjuje mržnju. Gdje je bila igra, ostavlja prazninu. Iz rata se ništa dobro ne može iznjedriti.

Maja Tomaić, 7.b

Osmaši u Vukovaru

Pred Vukovarom. Puno smo puta slušali o Vukovaru i događajima koji u se tamo dogodili i prije nego što smo ga i sami posjetili. Nestrpljivi smo da to što prije stignemo na odredište. Prevladale su emocije. Puno smo slušali o Vukovaru. Odrastamo uz ime toga grada.

Dok su nam čitali priče Siniše Glavaševića (koje su nam već poznate), dok smo slušali pjesme ili gledali dokumentarce, suze su nam se zamagljivale vid, a nešto nas je teško stezalo u grlu. Mržnja. Nismo mogli razumjeti (a nikada i nećemo, bar ja) kako netko može osjećati toliku mržnju prema drugom narodu. Mržnja je ubila djecu, ljude, uništila kuće, ubila je život, ubila je grad. Šetnja vukovarskim ulicama uvjerila nas je da je to baš tako. Na nekim kućama još se nalaze rupe od metaka, mnoge kuće, koje od rata nisu obnovljene, krase istrošene cigle. I na ljudima se vidi tuga, usporenost, kao da se život potpuno umirio. Pred masovnom grobnicom ili na memorijalnom groblju sve postaje još stvarnije, naglašenije. Priče ožive.

Na satovima povijesti smo već puno naučili o Domovinskom ratu i o Vukovaru, ali učiti na izvoru i iz svjedočenja ljudi koji su branili grad, nešto je sasvim drugo. Da su se informacije dobro upamtile, dokazali smo i osvojivši drugo mjesto na kvizu. Iako umorni i neispavani jer nije lako spavati u sobi s 24 bučne osobe, nije bilo teško istraživati i pripremati se za natjecanje.

Svemu dođe kraj. Povratak. Kroz zamućeno staklo autobusa posljednji pogledi na grad i pozdrav do idućeg puta. Puni dojmova o ovom gradu i njegovim patnjama, ali i o događajima koji su popratili našu ekskurziju, vozimo se dugom slavonskom ravnicom prema moru, u naš Senj.

Mia Filipović, 8.a

SUSRET KATOLIČKE MLADEŽI U VUKOVARU

Dana 29. i 30. travnja 2017. održan je Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru. U njemu je sudjelovalo oko trideset tisuća mladih uključujući i katoličku mladež grada Senja.

Polazak je bio u 6.30 sati s autobusne stanice. U Autobusu se pjevalo, jelo, a najviše spavalo. Odsjeli smo u mjestu Marijanci, pokraj Donjeg Miholjca, gdje smo stigli oko 14.00 sati. Smješteni smo po obiteljima gdje nas je čekao ručak. Nakon toga smo imali slobodnog vremena za druženje s našim domaćinima ili odmaranje. U 16.00 sati smo bili spremni za polazak u Donji Miholjac gdje je održano predstavljanje župa, klanjanje te koncert duhovne glazbe koji je trajao do 23.00. Nakon koncerta smo se uputili našim domaćinima koji su nas, iako je bilo kasno, dočekali s večerom. Ujutro smo krenuli za Vukovar te sudjelovali na zajedničkoj svetoj misi. Nakon mise, ostatak dana smo imali slobodno vrijeme za razgledavanje grada, posjet znamenitostima te organiziranim autobusom otići na Ovčaru.

U 19.00 sati je započeo koncert na kojem su nastupali Miroslav Škoro i Opća opasnost. Bilo je nezaboravno.

Oko 22.00 sata smo krenuli kući, a u Senj stigli oko 5.00 ujutro. Razišli smo se i svatko je krenuo svojoj kući prepričavajući obiteljima dojmove s ovog susreta u kojem smo se družili, zabavili, nešto naučili, a i duhovno obnovili.

Anera Biondić, 8. b

ČETVRTAŠI NA IZLETU

Na početku ove školske godine bili smo na teren-skoj nastavi u Zagrebu. U našem glavnom gradu zaista se ima što vidjeti. Bilo nam je malo naporno, ali lijepo i zanimljivo.

U naše 4 godine školovanja svake smo godine negdje putovali i upoznavali različite krajeve naše domovine. Posebno smo se radovali izletu na kraju 4. razreda. Već smo unaprijed bili uzbuđeni znajući da ćemo posjetiti Krapinu i Trakošćan.

Tog smo jutra svi jedva čekali da se ukrcao u autobus i krenemo. Udobno se smjestivši na svoja sjedala, neki su odmah otvorili svoje ruksake i načeli zalihe sendviča i grickalica. Iako smo do Trakošćana putovali 3 i po sata, nije nam bilo dosadno. Gledali smo prelijepe krajolike, a naša voditeljica, teta Ruža, uvijek ima nešto zanimljivo ispričati o kraju kroz koji prolazimo. Dvorac Trakošćan nas je oduševio. Obišavši dvorac prošetali smo prelijepim krajolikom.

Naravno, neizostavno smo morali nešto i kupiti. Na takvim mjestima uvijek ima štandova sa suvenirima i ostalim drangulijama koje nas djecu privlače. Ove su godine hit „spinneri“, pa je svatko popunio svoju kolekciju novim primjerkom.

Nakon što smo se u Krapini okrijepili ručkom, krenuli smo u Muzej neandertalaca. Tamo smo svi zajedno pogledali uvodni film, a nakon toga podijeljeni u dvije skupine krenuli u razgledavanje uz stručno vođenje. Pod dojmom onoga što smo vidjeli i čuli zadržali smo se u suvenirnici kako bi sa sobom ponijeli neku uspomenu, a zatim prošetali do špilje Hušnjakovo.

Oko 17 h krenuli smo prema Senju. Vozeći se autoputom uhvatio nas je prolom oblaka, pravi potop. No, nedugo nakon toga sve se smirilo, a nebo je uokvirila velika duga. Uz pjesmu, pomalo umorni, ali zadovoljni i puni dojmova oko 20. 30 h sretno smo stigli doma.

Danima smo preporučavali doživljaje s izleta jer, naravno, do sljedećega ovaj nam je bio najbolji.

Učenici 4. a i 4. b razreda

Na izletu

Učenici 2. a sa svojom učiteljicom Brankom Zrinski otputovali su 2. 5. 2017. na izlet na otok Krk. Najprije smo se zaustavili razgledati špilju Biserljku. Nakon toga brodom smo se prevezli na otočić Košljun. Tamo smo razgledali franjevački samostan. Kad smo se vratili s Košljuna, uživali smo gledajući razne vrste životinja u jadranskom i tropskom akvariju i terariju. Već smo bili jako gladni pa smo se razveselili kad je učiteljica rekla da idemo u restoran na ručak. Osjećali smo se kao pravi turisti. Poslije ručka otputovali smo razgledati zračnu luku Krk. Nakon što smo razgledali zračnu luku, došlo je vrijeme za povratak kući. Umorni i puni novih doživljaja vratili smo se kući. Hvala našoj učiteljici što nas je ovako nestašne vodila na izlet.

Ivan Šikić, 2.a

Zavižan

Danas nas je učiteljica odvela na Zavižan. Prije nikad nisam bio tamo. Zavižan je prekrasan planinski kraj. Tamo sam vidio konje, posjetili smo meteorološku stanicu i planinarski dom. Penjali smo se na planinu i uživali u svježem zraku.

Ivan Šikić, 2.a

Izlet u Split

U petak, 26. 5. 2017., u pola sedam, sedmi razredi krenuli su na izlet u Split uz pratnju razrednica Franciske i Sandre, vodiča, asistentice u nastavi Marijane i vozača Ivica.

Nakon četiri sata drndanja, pjevanja i svađanja stigli smo u Split. Točnije, pred Split gdje smo vidjeli tvrđavu Klis. U centru nas je dočekaao vodič kojeg nitko nije razumio jer je pričao kroz nos.

Pokazao nam je Dioklecijanovu palaču i Grgura Ninskog. Dobili smo upozorenje od vodiča iz Crikvenice da mu ne diramo palac jer je pun bakterija, ali neki, unatoč upozorenju, jesu. Prije ručka svi smo lutali po splitskoj rivi, dućanima i placi. Mnogi su kupili *fidget spinner* pa smo se čudili što se to vrti. Ručali smo u „Topolinu“ na splitskoj rivi. Nakon toga krenuli smo na Poljud. Vidjeli smo i Kerumov trgovački centar koji je nazvao prema svome sinu Joki, maštovito Joker. Na Poljudu nas je vodič upoznao s poviješću kluba i pokazao trofeje i dresove „bilih“. Nakon Poljuda, po povratku kući, slušali smo radio Otočac.

Kad smo stigli u Senj, skandirali smo vozaču: „Ivica, Ivica ...!!!“ Bilo je to u pola jedanaest, a mi smo bili već jako umorni, ali sretni i zadovoljni.

Nikola Jurković, VII. b

LINO VIŠEBOJAC

Nakon gotovo deset godina, naša je škola ponovno bila domaćin Lino višebojcu. Kako i priliči našoj školi, dočekali smo ih u veselom raspoloženju gromoglasnim navijanjem. Lino nam je u goste doveo tri sugrađana- Igora Baričevića, Antu Barbića i Demiana Sukuricu. Učenici su se natjecali u osam disciplina s ciljem da ih se potakne na bavljenje sportom te da ih se osvijesti koliko je sport važan. U natjecanju su sudjelovala 24 učenika od petog do osmog razreda, ali dvoje od njih se posebno istaknulo. Pobjednici natjecanja su bili Ivan Barbić (8.b) i Sara Svast (5.c). No, nisu oni jedini koji su dobili nagradu; tijekom cijelog natjecanja svi su mogli nešto osvojiti: nagradu za najbolju maškaradu, nagradu za najbolji transparent, nagradu za najbolje navijanje... Mesopust nam je najbolje dočarao gusar Matija Prpić koji je odnio nagradu za najbolju maškaradu. Lucija Samaržija je dobila nagradu za najbolje djelo o stvaranju novog i ljepšeg svijeta. Za najbolji transparent je proglašen onaj kojeg su napravile Jana Rukavina i Nikolina Pleša. Magdalena Rončević i Ivano Gorski su nagrađeni za hrabro suprotstavljanje Baričeviću, Barbiću i Sukurici u penalima. Najboljim navijačima su proglašeni navijači 8. b razreda. Unatoč pobjedi Ivana Barbića, naši predstavnici na finalnom natjecanju u Ivanić Gradu su David Dabac i Sara Svast.

Tesa Katalinić

Intervju s Demjanom Sukuricom

Koliko dugo treniraš rukomet?

Sukurica: Rukomet treniram devet godina.

Tko ti je najveća podrška u treniranju?

Sukurica: Uz obitelj, najveća podrška mi je trener Štokić.

Je li ponekad teško uskladiti školu i treninge?

Sukurica: Ponekad je teško jer nakon treninga, zbog umora, ne mogu učiti, ali ako obavim sve školske obaveze prije treninga, škola i nije toliki problem.

Imaš li neke idole u rukometu?

Sukurica: Pa, iskreno, ne baš.

Igraš za mlađe kadete hrvatske rukometne reprezentacije, kako si se osjećao kad su te pozvali da igraš za Hrvatsku?

Sukurica: To je bio odličan osjećaj jer kada te pozovu da igraš za svoju domovinu, to je najveći uspjeh koji možeš postići u sportu.

Koji su ti ciljevi u budućnosti?

Sukurica: Najvažniji cilj mi je nastaviti igrati za reprezentaciju, ali bih se htio i prebaciti u neki bolji klub.

Intervju pripremila i vodila Tesa Katalinić

INTERVJU S NOGOMETNIM GOLMANOM NK-a NEHAJ SENJ IGOROM BARIĆEVIĆEM

Kako i kada ste se počeli baviti nogometom te tko vas je na to potaknuo?

Barićević: Nogometom sam se počeo baviti u trećem ili četvrtom razredu osnovne škole. Potaknulo me je druženje na igralištu gdje su sva djeca igrala nogomet, pa sam i ja, uz tenis, odabrao nogomet.

Kako ste postali golman?

Barićević: Golman sam postao slučajno. Kako sam bio jedan od najboljih igrača, a golman moje tadašnje ekipe nije mogao braniti, stao sam na gol jer nitko drugi nije htio.

Koji biste uspjeh izdvojili kao najdraži?

Barićević: Kao najvažniji uspjeh bih izdvojio osvajanje turnira „Kutija Šibica“.

Jedno ste vrijeme bili trener seniorskoj ekipi, je li bilo teško igrati za ekipu i voditi ju?

Barićević: Bilo je teško jer je gotovo nemoguće upravljati ekipom s gola. Stalno sam morao biti fokusiran na igru, pa je upravljanje ekipom u takvim uvjetima zamarajuće.

Vrlo je rijetko da igrač kao „stranac“ provede više od 10 godina u jednom klubu, što je vas zadržalo u NK-u Nehaj?

Barićević: Zadržali su me dobri ljudi, ali i, naravno, financijski uvjeti jer se bez novca gotovo ništa ne može.

Jeste li ikada dobili ponudu da zaigrate za drugi klub?

Barićević: Stalno sam dobivao ponude, dobivam ih još i sad, ali želim ostati u Nehaju još ovo malo vremena što mi je ostalo do kraja karijere.

Je li naporno biti kapetan seniorske ekipe i trener mlađih pionira?

Barićević: Nije teško ako imaš volju i želju te ako radiš ono što voliš.

Kakav je osjećaj biti u ekipi koja je trostruki pobjednik nogometnog turnira „Kutija šibica“, i uz to ste proglašeni najboljim golmanom turnira?

Barićević: To je odličan osjećaj pogotovo zato što je moja ekipa sjajna. Svi smo generacijski približno slični, a to je i moje staro društvo. Taj turnir je jedno nezaboravno iskustvo za cijeli život.

Intervju pripremila i vodila: Tesa Katalinić

NAŠ MALI (KNJIŽNIČNI) KUTAK

Mladi knjižničari grupa je koja se oformila početkom školske godine. To su mahom učenici četvrtih razreda. Njihova želja za zajedničkim druženjem i ostankom u školi u prostoru knjižnice i nakon redovne nastave urodila je zajedničkim projektima, kvizovima i igrama koje su polako uvodile članove u rad školske knjižnice. S vremenom je brzina i točnost pronalaženja knjiga na policama postala željena vještina i stvar grupnog prestiža.

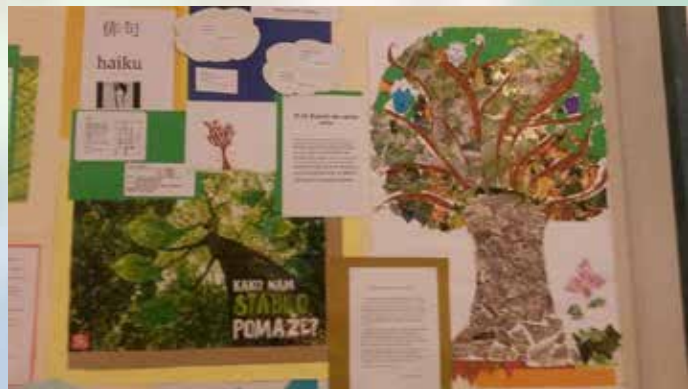
Izdvojiti ćemo i sudjelovanje Mladih knjižničara na Božićnom sajmu sa svojim straničnicima, zatim u Božićnoj priredbi u kojoj su utjelovili sebe i ušli kao knjižničari u svijet Šume Striborove, aktivno sudjelovanje dijela knjižničara u Noći knjige te pomaganje knjižničarki (starijoj) pri obilježavanju važnijih datuma tekstovima i plakatima na panoima škole. Ne zaboravimo i redovnu djelatnost knjižničara koju je činila pomoć ostalim učenicima pri pronalaženju građe na policama, brzo i točno slaganje vraćenih knjiga na police, "liječenje" starih i oštećenih knjižnih primjeraka selotejpom i gumicom te mjesečna "dostava" časopisa *Smib*, *Modra lasta*, *Prvi izbor* i *Moj planet* u razrede.

Likovna i Literarna grupa te Mladi knjižničari sudjelovali su u uređenju panoa tijekom godine.

Entuzijazam učenika (nekada na štetu svetog knjižničkog mira) urodio je u drugom polugodištu i zajedničkom idejom o listu mladih knjižničara – Moj mali kutak (MMK) u kojem bi se knjižničari okušali i kao novinari. Redakcija je oformljena, zaredali su se sastanci (također na štetu spomenutog mira), određene su rubrike i njihovi urednici te glavna urednica. Top-lista omiljenih knjiga, intervjui, uradi sam – kutak, zabavni (enigmatski i vic) kutak, kutak o životinjama i putovanjima.

Sastanci redakcije postali su s vremenom vježbaonica za odgovoran i ne tako lagan posao. Na njima su se iskristalizirali interesi i vještine knjižničara, tako se Lucija Biondić svojom pametnom jednostavnošću i ambicijom pokazala kao najbolji kandidat za glavnu i odgovornu urednicu, Ana Bacher kao ozbiljna, precizna kritičarka, Luna Janušić i Marija Medved kao likovno nadarene kreativke, Laura Lopac – izvor odličnih ideja, Laura Dabac – poznavatelj životinja, Andy – pravi čovjek s terena koji je svugdje, sve zna i donosioc je dobrih vibracija, Mia Milanović – nesuđeni, simpatični intervjuist. Tu su nam još, okupljene oko knjižničkog "deska", tihe ali sveprisutne Ema Rončević i Vida Medarić. Rezultate novinarskih susreta u knjižnici predstavljaju jedan (paralelni) intervju s pobjednicima Lino višebojca u Senju, Ivanom Barbićem i Sarom Svast; jedan uradi sam tutorijal; top liste najdražih knjiga; vicevi, pitalice, zagonetke i ispunjaljke za zabavni kutak. Ostale planove, rubrike i tekstove, zacrtane na sastancima, ostavili smo za iduću godinu. Neka vrijeme pomogne u zrenju našeg projekta.

Knjižnični izlog i knjižnično stablo.

Donosimo intervju i komadić *Zabavnog kutka* iz našeg MMK (Mog malog kutka)-lista mladih knjižničara u nastajanju.
LINO VIŠEBOJAC!

Učenici naše škole osmaš Ivan Barbić i petašica Sara Svast pobjedom na Lino višebojcu ostvarili su pravo sudjelovanja u finalu u Ivanić Gradu.....Pobjeda na višebojcu u Senju samo je posljedica njihova dugogodišnjeg predanog treniranja rukometa. U tom sportu ostvarili su značajne uspjehe..... Mi ćemo ih samo za vas intervjuirati!

MMK: Tko vam je uzor?

IVAN: Meni je uzor Ivan Pešić.

SARA: Meni Domagoj Štrlek

MMK: Kako ste se osjećali prije natjecanja, tijekom i nakon?

IVAN: Imao sam temperaturu taj dan, ali nisam odustao, to mi je dalo dodatni motiv.... na kraju sam bio sretan i zadovoljan.

SARA: Ja sam bila napeta, a nakon susreta sretna. Nisam očekivala tako dobar rezultat.

MMK: Koji vam je najdraži sport?

IVAN: Rukomet.

SARA: Rukomet.

MMK: Da na jedan dan možete biti bilo tko, tko biste bili?

IVAN: Ivano Balić – zato što rukomet smatra igrom. Cijenim i francuskog tenisača Tsonga. Osim talenta sviđa mi se poruka koju šalje.

SARA: Ivanišević.

MMK: Kada ste rođeni i što ste po horoskopu?

IVAN: Ja sam vaga i rođen sam 1.10.2002.

SARA: Djevica 29.8.2005.

MMK: Koja vam je najdraža boja?

IVAN: Zelena .

SARA: Plava.

MMK: Tko vam je najdraži pjevač / pjevačica ?

IVAN: The Fios.

SARA: Ivan Zak.

MMK: Što biste poručili mlađim učenicima?

IVAN: Nagrade nisu cilj i svrha treniranja.

Istina, tako postajem prepoznatljiv što mi u budućnosti može koristiti, nagrade daju i dodatni motiv. Talent tu igra malu ulogu, rezultati dolaze kao posljedica treniranja i napora. Samo rad, rad i slušati trenera i doći će rezultati.

SARA: Za uspjeh treba naporno trenirati i voljeti to što radiš.

MMK: I za kraj: vaša najdraža knjiga?

IVAN: Dječaci Pavlove ulice.

SARA: Isto, Dječaci Pavlove ulice.

MMK: Bilo je zadovoljstvo pričati s vama. Želimo vam puno uspjeha u školi, sportu i životu.

Uredništvo MMK (Mog malog kutka)

Veliki u skromnosti i talentu, Ivan i Sara pozvani su u knjižnicu na razgovor s hrabrim malim novinarima MMK.

Ivan i Sara ostavili su dojam na Frana Medarića.

Sara, Ivan i dio uredništva Mog malog kutka.

ČITATELJSKI KLUBOVI

U prostoru knjižnice, u ritmu koji je ovisio jednim dijelom i o školskim obavezama, okupljala su se tijekom godine dva čitateljska kluba: *Berači knjiga*, sastavljeni od učenika osmaša i *Ljudi od riječi*, čitateljska grupa petaša i šestaša.

“Berači knjiga”, članovi školskog čitateljskog kluba na svom posljednjem susretu u knjižnici.

Knjige koje su se čitale bile su povod druženjima i upoznavanjima kolega na drugačiji način. Prozaičnost svakodnevice “izbijala” se prozom raznih žanrova i tema (u duhu narodne “klin se klinom izbija”).

Članovi su aktivno sudjelovali i u manifestaciji Noć knjige, predstavljajući knjige koje su pročitali, a koje su ulazile u temu ovogodišnje Noći – strašnim knjigama protiv straha.

Razmišljanje o čitanju i jednu knjižnu preporuku donosi nam Fran Medarić, učenik petog razreda i član školskog čitateljskog kluba:

“Veliki problem danas je to što djeca ne vole čitati. To znači da čitaju jedva što trebaju, a a na ono što ne trebaju i ne pomišljaju. Knjige su zasjenili mobiteli, tableti i playstationi. Kao da nitko više ne “obadira” dobre stare knjige. Međutim, ne mora biti tako. Knjiga je nama u čitateljskom klubu s vremenom postala povod za druženje, igru i zanimljive razgovore.”

Fran nadalje dokazuje da se i knjiga može reklamirati jezikom “trailera” filmskih “blockbustera”.

“Ako ste žedni avanturist bez dobre avanture jako dugo, a pritom volite da su te avanture i pomalo strašne i čudne, onda je ovo prava knjiga za vas. Tajna graditelja straha Hrvoja Kovačevića priča je s puno uzbudljive radnje koja vam zaustavlja dah i drži u napetosti od početka do kraja. Sve počinje nizom “paranormalnih” događaja da bi se na kraju, u pozadini svega, otkrila velika složena priča. Otkrivanje te priče prepuštam vama.”

A Frana treba slušati, jer on je Čovjek od riječi ☺

Još jedan čovjek od riječi, spisateljica Željka Horvat Vukelja, snagom tih istih riječi uspjela je od prvašića, drugašića i trećaša napraviti pravi mali orkestar. Posjetila je našu školu i obradovala učitelje i učenike 1. lipnja.

Neka u vaše krilo ovo ljeto sleti bar jedna dobra knjiga i otkrije vam svoj svijet od riječi. Jer riječi su hrana: od pametih i mudrih riječi – sve si veći!

Knjižničari.

Iz Zabavnog kutka

1. Ime autora knjige *Vlak u snijegu i Družba Pere Kvržice*?

2. *Duh u*?

3. “Rodno mjesto” pračovjeka/neandertalca?

Pazi, početna slova odgovora tajnu kriju: kratice riječi triju.

1. _____

2. _____

3. _____

Ja sam tvoj roditelj ženskog roda.

Pod sobom krijem tvoje lice.

Ja sam domaća životinja. Prvo slovo je K.

Učiteljica: Perice, zašto si opet zakasnio?

Perica: Sanjao sam da sam bio na putu oko svijeta. Pa sam se kasnije probudio.

Učiteljica: A zašto si ti, Ivica, zkasnio?

Ivica: Čekao sam Pericu na aerodromu.

Cvijet sam jedan. Kad me ubereš, zaželi želju i otpuhni me. Živim u jednoj knjizi autorice Sunčane Škrinjarić. Kako se zove knjiga u kojoj živim?

(Plesna haljina žutog maslačka)

(Izradile: Lucija Biondić i Laura Dabac)

Kada mi knjiga ne da mira

Opet mi je pogled pobjegao prema dasci za glačanje gdje sam je odložila sa straničnikom na 105. stranici. Nikako se ne mogu usredotočiti na učenje povijesti i na razvoj totalitarizma u Europi. Koliko god se odupirala, pogled mi je stalno bježao desno, prema njoj. Ne samo pogled, i moje misli bile su uz nju.

Pitala sam se zašto ju je te davne 1976. ostavila ispred disca Sound dok je sat otkucavao ponoć. Da joj je bar nešto napomenula, nešto rekla. Ovako, samo ju je ostavila na cjedilu.

Snagom volje vratila sam se u stvarnost. Znala sam da je na prvom mjestu škola pa tek onda hobi. Sada sam se potpuno usredotočila na poslijeratnu Europu, no koliko god se trudila, svaka godina i svaki grad pretvorili su se u Berlin 1976.

Ožednjela sam i krenula prema kuhinji. Nisam je htjela ni pogledati, nego sam oštro okrenula glavu na drugu stranu. Dok sam točila vodu, osjetila sam da mi bulji u leđa i izaziva me, ali morala sam ostati jaka. Polako sam se vratila na mjesto i odlučno uperila pogled u knjigu iz povijesti. Mislim da su mi oči bile nepomičnije od mača uklesanog u kamen. Ali! Sada me je nešto jače vuklo prema dasci za peglanje. To je bilo srce. A srce je jače od razuma.

U tom sam trenutku shvatila da sam se zaljubila u nju. Ustala sam i ostavila sve školske obveze. Polako sam je digla s daske za glačanje i otvorila na 105. stranici. Svi su likovi ostali na svome mjestu, nisu me iznevjerili, samo sam ja bila na pogrješnom mjestu. Za knjigom iz povijesti.

Djeca s kolodvora ZOO naučila su me da postoji i ona druga škola, škola života, a ona zna biti vrlo teška i vrlo bolna.

Mia Filipović, 8.a

Knjiga ima čarobnu moć

Čitalac živi tisuću života prije nego li napusti ovaj svijet, a onaj koji ne čita, živi samo jedan.

George R. R.

Martin

Knjige služe za zabavu, informacije, učenje, razumijevanje... Knjiga je predmet, imenica ženskog roda, ali da to nije samo to, zna svatko tko dušom zaranja u taj svijet.

Prije nego je nastala, sa svim stranicama, korica, oznakama, prologom i epilogom, bilješkom o piscu i slikom, knjiga je bila samo ideja. Ideja koja je čarolijom dobila oblik. Sretna sam kada otkrijem novi naslov i čitam, brzo čitam kako bih saznala kraj. Ali moć knjige ne prestaje sa zadnjom rečenicom niti zadnjom točkom. Tada se vraćam na početak, polako čitajući i uživajući u rečenicama i sitnim, ali važnim detaljima. Sanjam otvorenim očima, putujem galaksijama, borim se rame uz rame s mačkama ratnicama, u školi sam s Gregom, a ima i dana kad samo pratim Oksu Pollock u njezinim pustolovinama.

A tek putopisi!

Kako li sam se samo smrznula u blještavilu kanadskog leda i gotovo zalutala među fjordovima norveške obale. Knjiga me vodi na put po zemljama, kroz vrijeme... Knjiga je avantura koja će me odvesti gdje god poželim. S prvom stranicom knjiga pokazuje svoju pravu snagu i moć, uvlači me u svoj svijet i putovanje počinje.

Mnogo ljudi ne čita. Mnogo djece ne čita. Žao mi je što oni nikada neće shvatiti niti upoznati snagu i čaroliju knjige.

Maja Tomaić, 7.b

Moj jezik kolijevka je sunčana smilja

Moj jezik.
Pričam, pišem, pjevam,
Svađam se, smijem.
I sanjam.

Ritam mog jezika.
Ritam je mora.
Pratnja je klavira.
Ili
pjesma primorskih livada.

Moj jezik.
Opor i sladak.
Mirisan i zlatan.
Tekuć i gust
kao med od smilja.

Moj jezik.
Kao primorsko bilje
slan od mora,
vruć od kamena.
Žilav je i nježan
kao smilje.

Maja Tomaić, 7.b

Materinski jezik

To je jezik
koji te majka od rođenja uči,
onaj s kojim se svaki učenik muči,
onaj koji pričamo
i kad smo vani,
i kad smo u kući.

Materinski jezik.
Najtvrđe zidove ruši
i svakom čovjeku
stanuje u duši.

Bojana Butorac, VI. a

Hrvatski jezik najsigurnija je kolijevka

Volim hrvatski. Čitam na hrvatskom. I učim hrvatski. Želim biti pismena. Želim napisati sve one lijepe riječi koje ispunjaju moju dušu.

Hrvatski je predivan jezik. U isto vrijeme sladak kao med i gorak kao gorki badem. Na prvi pogled složen, a u stvari vrlo jednostavan.

Znam da ne dijele svi istu strast prema njemu kao ja, ali znam da je više onih koji ga vole bezuvjetno. I zato je hrvatski jezik najsigurnija kolijevka, gnijezdo kojem se uvijek vraćamo.

Nika Škiljan, 7.b

DAN OBITELJI

Dan obitelji u 3. a razredu

Mi učenici 3. a razreda dogovorili smo se da za Dan obitelji iznenadimo svoje roditelje. Naša učiteljica nam je dala pozive za roditelje u kojima je pisalo da dođu 15. svibnja na roditeljski sastanak i odjenu sportsku odjeću. Roditelji su bili malo iznenađeni takvim pozivom, ali mi djeca im nismo odali našu tajnu.

Došlo je puno mama, jedna baka i nekoliko tata. Učiteljica im je rekla da se poslože u vrstu i objasnila da ćemo današnji dan provesti u obiteljskom, ali i sportskom duhu. Mi cure smo s mamama krenule igrati graničara, a dečki s tatama nogomet. Svaka je igra bila vrlo napeta i do kraja neizvjesna. Jako lijepo smo se zabavili. Nakon toga smo umorni, ali sretni, otišli na cedevitu u razred. Bio je to prekrasan dan!

Jana Biondić 3. a

Obiteljski dan

Tata je bio u Zagrebu i umjesto njega smo mama i ja povel i mog brata Viktora.

Mama je u školi mrzila tjelesni i bila mi je jako smiješna dok je smišljala izgovore zašto ne bi igrala graničara. Igrao sam nogomet s bratom, prijateljima i tatama. Mama je igrala graničara samo radi mene, jer ona uvijek sve napravi za moju sreću.

Sat vremena igranja je brzo prošlo. Bilo je lijepo i svi smo uživali. Mi djeca i roditelji koji su nakratko opet postali djeca!

Luka Lopac 3. a

Obiteljski dan u školi

15. svibnja se obilježava Dan obitelji. Moja učiteljica je odlučila proslaviti taj dan sportom u krugu obitelji. Pozvala je roditelje i učenike u sportsku dvoranu. Na jednoj strani dvorane dečki i tate su igrali nogomet, a na drugoj strani su cure i mame igrale graničara. Bilo je vrlo napeto i zabavno. Protivnička ekipa je bila jača od moje i zaslužen je pobjedila. Također je i kod cura bilo vrlo zabavno.

Ja sam bio jako ponosan na svoju mamu jer je ostala zadnja u graničaru. Ali sve što je lijepo kratko traje, pa je tako i naše druženje brzo završilo!

Jakov Tomljanović 3. a

IZ PERA NAŠIH LITERATA

Senjska zima

Ove godine senjska zima
snijega ima.

Možda nije baš jaka,
ali meni je dobra svaka.

Odjeća mi je pobijelila,
a glava pocrvenila.

Kad je zabava završila
sva sam se rastužila.

Ana Tomljanović 3. a

Uskrs

Uskrs je kao proljeće što se zeleni,
a kuckanje i farbanje jaja lijepo je meni.

On je pun pisanica, škanjole i šunke,
svi ga slave sretno i bez muke.

Ja taj blagdan jako volim,
a hranu koju blagoslovimo ponekad i solim.

Ana Tomljanović 3. a

Kišni dan

Volim kišu jer je tada sve nekako opušteno. Nikome se ne žuri. Gledam kroz prozor kako padaju kišne kapi. Pločnici blješte natopljeni vodom. Slijevaju se mali potočići. Kišobrani su izašli u šetnju. Izgledaju veselo i šareno pod tmurnim nebo. Znam da poslije kiše dolazi duga sa svojim veselim bojama. Onda izlazi i sjajno sunce koje nagovještava kraj jednog kišnog dana.

Ana Rončević 3. a

SVIJET PO MOM

U mom svijetu sva su djeca nasmijana i vesela,
upravo takav svijet iz srca bih željela.
U mom svijetu sva su djeca razigrana, vedra lica,
igraju se i skakuću slobodno kao ptica.
U mom svijetu dijete čuvaju mama i tata;
cijelim svijetom glas se širi: NEĆE VIŠE BITI RATA!
U mom svijetu želim osmijeh, tako velik, sve do neba-
za sve ljude, za svu djecu – više ništa nam ne treba!

Lucija Miškulin, 5.b

Jesenski razgovor

Vjetar : Pozdravljam jesen i svojim blagim povjetarcem tjeram ljetnu vrućinu.

Kišobran: Napokon je stiglo moje vrijeme. Sada mogu prošetati svoju šarenu haljinu.

Oblak: Toliko sam sretan što je došla jesen da bih od sreće mogao zaplakati.

Kišobran: Možeš plakati koliko hoćeš jer je moja haljina nepropusna.

Vjetar: Idem se malo poigrati sa šarenim lišćem.

Oblak: Puši vjetre! Tako je zabavno ploviti nebom.

Sara Vrzić, 2.a

Kad bi drveće hodalo

Kad bi drveće hodalo i šume bi se veselile. Uvijek bi bilo zaigrano u šumi, a ne samo kad puše bura. Tako bi se sklopila i mnoga prijateljstva i ljubavi.

Marina Nekić, 2.a

Opis tate

Moj tata zove se Sanjin Žarković. Ima plave oči i crnu kosu. Malo je debeljuškast. Ima 180 cm. Jak je i ima nogometaške noge. Dobar je i igra se sa mnom i sestrom. Hobi mu je pčelarenje. Volim ga puno i najbolji je.

Šimun Žarković, 2.a

Moj ljubimac

Psiću dragi moj,
Ti si sladak kao čokoladne torte sloj.
Umiljat i brz pas,
Kao kad na autu stisneš gas.
Bijele boje sladak mio,
Obić ćemo svijet cio.

Ana Bacher 4.b

Moj grad

Ja živim u malom gradu na obali Jadranskog mora. U mom gradu je rođeno nekoliko poznatih ljudi koji su njegovo ime proslavili u cijeloj zemlji. Poznat je i po bogatoj povijesti, po tvrđavi Nehaj, po senjskoj buri. Od svih gradova na svijetu najviše volim svoj grad. U njemu su rođeni i živjeli moji pradjedovi. U njemu sam rođena i živim ja.

Ana Bacher, 4.b

Taj čovjek možeš biti ti

Jedan čovjek ne može utjecati na rješavanje velikih svjetskih problema. Jedan se čovjek ne može sam suprotstaviti naumu gomile. Jedan čovjek ne može povući ljude koji su već odustali. Jedan čovjek ne može sam preplivati oceane mržnje i uspješno se vratiti na kopno.

Ali tom čovjeku je stalo.

Taj čovjek je spreman na patnju nadajući se boljem. Taj čovjek se ne boji promjena, on ih prihvaća. On zna da su promjene korisne, one su dokaz da se uzdižemo i rastemo. Naravno, svijet nikada nećemo uspjeti pretvoriti u savršenu utopiju u kojoj bi svi željeli živjeti zato što je savršenstvo nedokučivo. No to nije razlog da ne pokušamo jer, čak i da ne uspijemo promijeniti ružne stvari, uspjeli bismo u stvaranju svjetla i nade koja će kasnije nekom drugom dati hrabrosti da opet pokuša.

Taj jedan čovjek možeš biti ti. Zbog tebe je ovaj svijet vrijedan borbe i neodustajanja.

Katarina Sara Dignum, 7.b

Da sam potočić

Na jednoj livadi prolazio je potočić, a to sam bio ja. Pričat ću vam gdje ja prolazim svaki dan. Nije mi dosadno prolaziti svaki dan kroz ista mjesta zato što upoznajem nove prijatelje i najljepše mi je kad je proljeće. Jednom sam u jesen prolazio kroz jedno selo u kojem je bio jedan zločesti dječak Marin i dobra djevojčica Leonarda. Marin je svaki dan u mene bacaio smeće, a Leonarda je kupila to smeće i jednog je dana rekla Marinu: „Marine! Od danas ćeš prestati bacati smeće u Potočić. Jer zamisli da netko stalno baca smeće na tebe!“ namjerno sam pošpricao Marina. Bio je zbunjen. I od tada je prestao bacati smeće na mene. Dobro. Prošli smo kroz jedno selo, a sad idemo kroz svijetlu šumu. Stigli smo. „Dobar dan!“- čuo sam kako netko govori. Vidio sam jednog malog jelena koji me upitao: „Oprostite gospodine Potočiću, mogu li malo popiti vode?“ Odgovorio sam sretno: „Naravno!“ Tako smo se jelen i ja sprijateljili. Pratio me do kraja šume i putem smo pričali.

A zatim sam opet prolazio kroz jedno selo gdje sam upoznao jednu obitelj. Tata se zvao Marko, mama Ana, sin Luka i kćer Matija. Svaki su dan Luka, koji ima 15 godina i Matija, koja ima 10 godina, išli po dvije kante vode iz mene. Sve je bilo dobro dok jednog vrućeg ljetnog dana nije izbio požar. Svi su bili uplašeni dok im nisam rekao: „Ne bojte se! Pošpricat ću vam kuću vodom da vam ne izgori.“ Oni nisu znali da ja mogu pričati. Pošpricao sam im kuću vodom i nije izgorjela. Svi su bili sretni i puno mi zahvaljivali. Prolazio sam ispod zemlje. Nije mi se baš svidjelo zato što je bilo mračno i dosadno. Dobro, bio mi je samo taj dan dosadan. Idemo dalje. Prolazio sam kroz jedno malo mjesto po imenu Donji Lopci. Tamo sam sreo malu ptičicu. Pala je iz gnijezda na mene. Uzeo sam jedan listić i stavio ptičicu na njega dok njezina mama nije došla. Uzela je ptičicu i rekla: „Puno ti hvala, dugujem ti. Sretan put.“

Na kraju sam prolazio kroz malo lijepo mjesto poznato po buri i uskocima. To je bio Senj i nećete vjerovati, djeca su se kupala u meni. A zatim sam se ulio u Jadransko more.

Luna Janušić

Mama

Moja mama je srednje visine. Lice joj je okruglo. Ima smeđe oči i smeđu kovrčavu kosu. Voli bijelu boju i često nosi bijelu odjeću. Ona je učiteljica. Vrijedna je i puno radi po kući. Voli čitati knjige, ali od svega najviše voli mene i braću. Ona je najbolja mama na svijetu. Ime joj je Laura.

Helena Turkalj, 2.b

Moja domovina

Domovina moja mila
Prekrasna si oduvijek bila.
Sunce, zemlja, more, kamen
Srcu mome to su znamen.

I ti hrabri ljudi
Zavičaja moga
Što život su dali
Radi kraja svoga.

Kruh koji me hrani,
Cvijeće koje miriše,
To je ljubav
O kojoj se piše.

Marija Medved, 4.b

VESELI SVIJET

U svijetu po mom
kaos vlada.
Iz oblaka čokoladno
mlijeko pada.

A oblaci sami
od šećerne vune.
Lizalice i bomboni
zamijenili su šume.

Glazba svugdje svira.
Nitko nije sam.
O svijetu baš takvom
maštam svaki dan.

Bojana Butorac, 6.a

Svjetlost u tami zimske noći

Otvorila sam ulazna vrata. Snažan i hladan vjetar dočeka me nepristojnim udarcem u lice zbog kojeg sam gotovo izgubila dah. Snijeg je, naravno, prekrrio cijelo dvorište, stoga se nisam ni trudila izbjegavati ga, već sam odlučnim korakom krenula po mekanoj podlozi koja je prekrila stepenice i sve drugo što joj se našlo na putu.

Prepustila sam se šetnji. Jedino društvo bile su mi poneke usamljene ulične svjetiljke koje su, pored mjeseca, koji, kao da je baš večeras svijetlio nekom posebnom nijansom žute, bile i jedini izvor svjetlosti na mom snježnom putu.

Došla sam do plaže prateći zvuk valova što udaraju o žal pa se vraćaju samo da bi to mogli opet ponoviti. More se prelijevalo po cijeloj plaži, a znajući koliko je zrak hladan, bilo mi je dovoljno upozorenje. Nisam trebala znati temperaturu mora da zaključim da će mi biti jako hladno ako me smoči.

Istim putem i istim ulicama vraćala sam se kući. Zvijezde su se sjajile na vedrom zimskom nebu. Svjetlost zvijezda i mjeseca kao da se zaledila na nebu želeći oduzeti snagu tami.

Moje razmišljanje: Tamna i hladna noć možda samo skriva svjetlost i toplinu. Poput nekih ljudi. Moramo ih upoznati da bismo vidjeli kako nam svjetlo njihovih srca osvjetljava život.

Pitanje: Osvjetljava li svjetlost tvoga srca živote ljudi koji te okružuju?

Katarina Sara Dignum, 7.b

POLJUBAC MOJE MAME

Poljubac moje mame
uljepša mi jutro,
popravi dan i
da mi lakši san.

Svakoga jutra
poljupcom mi zaželi
sreću u školi.

Kada sam tužna
ili bolesna,
mama me poljubi da
brzo prođe.

Za laku noć i
lijepe snove
zbog mamina poljupca
osjećam se bolje.

Tea Tomljanović, 5.a

DRVENA KUĆICA MOGA DJETINJSTVA

Oduvijek sam ima mnogo igračaka. Sve
su bile lijepe, ali nijedna mi nije bila tako
draga i mila kao drvena kućica u vrtu. S
puno ljubavi i uz maminu pomoć napravio
ju je moj dragi djed. Pravio ju je punih
mjesec dana. Kućica je postala moj svi-
jet, moja igraonica, moje srcu najdraža.

Ostala je čuvati moj vrt i dvorište u
Zagrebu. Trpi snijeg, hladnoću i kišu, a ja
čekam da joj se jednoga dana vratim.

Darijo Pavlović, 5.a

MAMIN POLJUBAC

On dolazi uvijek
sa zagrljajem.

On je kao i njezina ljubav-
bezuvjetan.

Dobijem ga ujutro
za dobar dan,
prije škole,
poslije škole,
za laku noć,
kada sam tužan
ili sretan,
zdrav ili
bolestan,
iznenadno i
bez posebnog razloga.

Znam da bi mama željela
da što duže ostanem mali,
zato ju razumijem
što me stalno ljubi.

Thomas Tomas, 5.a

PROLJETNI DAN

U parku sam, sjedim na klupicu i gledam
veliku, duboku ljepotu prirode.

U daljini vidim prekrasna stabla mendule
i trešnje u cvatu. U dodiru s ostalim velikim
stablama koja listaju načinila su šarenu pale-
tu boja, a nebo, umorno od zime i prošarano
oblacima, kao da jedva iščekuje da proljeće
svojim zamišljenim kistom i proljetnom palet-
om počne slikati umiljate slike.

U travi prošaranoj prekrasnim šarama je
cvijeće. Visibaba, bijela kao snijeg, kao da nam
svojim zvončićima želi reći da je najljepše doba
godine otpočelo. Pokraj nje stoji potok plavih
potočnica koje se njišu na povjetarcu. Žuti
šafren i prekrasni narcisi igraju se s pticama, a
tulipan sprema svoju haljinu za proljetni bal.

Zatvaram oči i vidim dugačak put popločan
cvijećem i opasan drvećem. Znam kamo vo-
di-u proljetni raj.

Fran Medarić, 5.a

STVARAMO I NA STRANIM JEZICIMA

ÜBER DIE LIEBE

Liebe ist ewig.

DIE LIEBE IST DAS SCHÖNSTE AUF DER WELT.

Die Liebe ist das Leben.

WER LIEBT, GLAUBT AN DAS UNMÖGLICHE.

**Wenn die Liebe nicht Wahnsinn ist,
ist es nicht die Liebe.**

LIEBE IST NICHT, WO DER HIMMEL IST,
ABER HIMMEL IST, WO DIE LIEBE IST.

WAS IST DIE LIEBE?

Was ist die Liebe?

Die Liebe ist die ganze Welt.

Die wahre Liebe ist so selten
wie ein Schneeglöckchen im Schnee.

Was ist die Liebe?

Die Liebe sollte mit geschlossenen Augen und
mit offenem Herzen gesucht werden.

Was ist die Liebe?

Die Liebe ist die ganze Welt!

Mia Filipović, 8.a

DU BIST WEG

Eh, Liebe!

Warum ist sie so kompliziert?

Weil du weg bist?

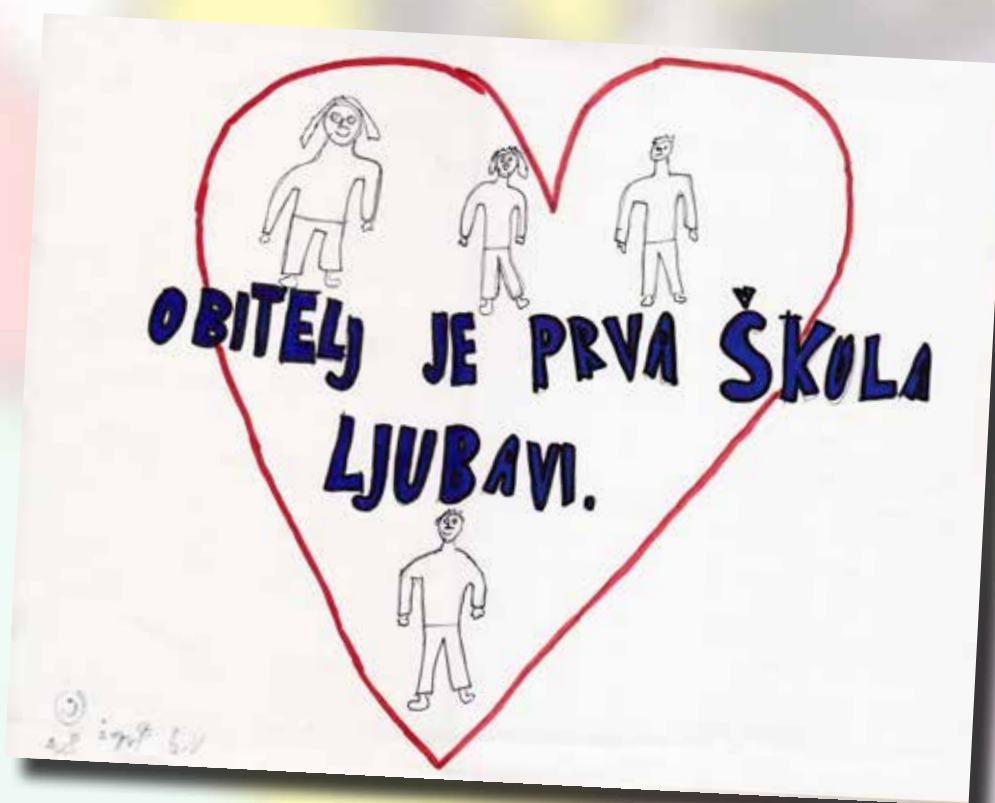
Eh, Liebe!

Sie wird einmal sein
und dann bist du mir nah.

Eh, Liebe!

Warum ist sie so kompliziert?

Lucija Samaržija, 8.a

English Club®

English Club® aktivnost je koju učenici sedmih i osmih razreda provode u sklopu dodatne nastave Engleskog jezika. Ime su odabrali učenici; ono nema doslovnog prijevoda, već se tumači kao učenje engleskog na opušten i zabavan način – izvan okvira nastavnog sata i programa.

U školskoj godini 2016./2017. radili smo na različitim projektima kojima smo obilježili međunarodne datume i događaje: **Europski dan jezika** (26. rujna), **Banned/Challenged Books Week** (studeni), **Holidays** (prosinac), **Storytelling Day** (travanj), **Children's Book Week** (siječanj, svibanj). Istraživali smo i pisali o svemu, a najviše smo ponosni na naše samostalne sastavke i uratke u kojima smo vježbali jezik. Naše ste radove mogli razgledavati tijekom cijele školske godine na panoima u holu Škole.

Marljive ruke i maštovite glave English Cluba su: Maja Tomaić, Nika Škiljan, Katarina Sara Dignum (7. razred) te Lidija Slavković, Tesa Katalinić, Nina Mihelac, Nora Nabršnigg i Karlo Vukelić (8. razred).

Kako izgledamo u poslu :)

Silent night that isn't even silent

Christmas. Most children when they think about it, they think of presents. Presents under the Christmas tree decorated with hundreds of gold and red decorations, and a star on top. Presents inside those weird red socks that hang over the fireplace that most of us Croatian children never experienced...Presents everywhere!

For many people, it is a religious day. The time they find their inner religious spirit and connect with it on a different level.

I, on the other hand, think of completely different things. For me, Christmas is a day like every other. We do "celebrate" in a way: decorating the Christmas tree and eating grandma's cookies. However, it's still nothing special. I think of Christmas as time for Christmas tunes on the radio or on television. Without music, I wouldn't be in the Christmas mood at all. But when they play (for the 100th time) those songs that everybody either hates or loves, I cannot get rid of the Christmas feeling until March. Not only do I spend hours and hours listening to every single Christmas song in existence, I make my own songs too.

This year I plan to pretend I'm playing the violin when actually I'm just playing a silly tune on piano with my eyes closed or just looking at the snowy hills around my home in Zagreb and singing my heart out (the neighbours finally get to hear some good music).

Despite the fact that Christmas as Christmas does not appear so majestic and wonderful to my eyes, music makes everything better in life. Don't believe me? Just watch. Hey!

And yes, I just quoted a song.

I couldn't resist...

Merry Christmas! J

Maja Tomaić, 7. b

School transformation

My dream school would be very close to my house so I wouldn't have to wake up too early. School would start at 9 o'clock because my personal opinion is that 8 o'clock is too early. Classes would be shorter and there will be more holidays which would last longer. School rules would not change much because rules must exist to keep peace. School uniforms will be used in Elementary School. During the break pupils will go to special canteen in which they could choose any type of food they want, from vegetables to fast food. During the lessons pupils will be in classrooms and sometimes in nature or they will go to places related to a lesson they are currently learning. For example, if they study drawing techniques, they will go to the art gallery. Homework will still exist, but in smaller number. In some eyes my school transformation may seem silly, but in my eyes it is a real dream school.

Nora Nabršnigg, 8. b

Christmas Love Song

I'll write you a poem
that does not matter.
I'll sing you a song
it will make you feel better.
I earned some money
from selling honey.
I will cook you a dinner
cause I don't wanna be a sinner.
With all these things said
I wanna ask you on a date.
Never say never
be my mistletoe forever.

Nika Škiljan, 7. b

A PECULIAR BOOKSTORE

Yesterday I went to a bookstore.

SELLER: Good afternoon!

ME: Hello! May I look around?

SELLER: Of course you may! If you need help, dial the nearest hospital!

ME: Umm... Sure...

As I was walking around the store, the old lady appeared again.

SELLER: Perhaps you would like this book! It's brand new! I opened the book and it said it was printed in 1974.

ME: Maybe I will look around some more.

SELLER: As you wish. Would you like a cup of tea?

ME: No, thank you.

I saw the book that I liked and walked over to the seller.

ME: How much is this book?

SELLER: Oh, it isn't for sale yet! It will be in twenty years, it was printed last year.

ME: Right... I'm sorry, but I don't think I'm feeling well.

SELLER: The nearest florist is right across the street. Or at least he was in 1967...

ME: Thank you... Goodbye!

Karlo Vukelić, 8. b

IZVANŠKOLSKE AKTIVNOSTI

Mladi vatrogasci DVD-a Senj

Mjesec rujan **2008.** godine duboko će se urezati u povijest vatrogastva u gradu Senju jer je tada nekoliko entuzijasta na čelu sa tadašnjim zapovjednikom Željkom Prpićem došlo na ideju da se DVD-Senj treba osnažiti najmlađim kadrom i da se osnuje vatrogasni pomladak (djeca 6-12 godina) i mladež (12-16).

U dogovoru sa ravnateljicom Osnovne škole S. S. Kranjčevića Rosandom Bilović održano je nekoliko predavanja edukativno-zabavnog karaktera na temu vatrogastva za uzraste od 1. do 4. razreda i od 5. do 8. razreda. Rezultati tih predavanja vidjeli su se nekoliko dana kasnije jer smo dobili broj od 50 učenika od 1. do 4. razreda i 15 učenika od 5. do 8. razreda koji su htjeli postati mali vatrogasci.

Vođeni velikom voljom i dobrim znanjem, ali slabim iskustvom u radu s djecom u vatrogastvu Jurica Smojver i Marin Lončarić započinju rad s najmlađima. Naši sastanci i druženja održavaju se u osnovnoj školi i vatrogasnom domu i to u nekoliko dobrih skupina.

Od 2008. godine pa do 2017. godine kroz društvo je prošlo stotinjak djece.

NATJECANJA

2010. godine u svibnju prvi puta nastupamo na jednom natjecanju i to najveće razine: ekipa mladeži od 15 članova nastupa na 9. državnom natjecanju za vatrogasnu mladež u Šibeniku. Nastupamo kao najmlađa ekipa na natjecanju, a postigli smo skroman rezultat što je bilo i za očekivati jer, kako se kaže, još smo bili „zeleni u svemu tome“.

2011. godine ekipa djece (M) po prvi puta okušat će se na jednom natjecanju: 10 članova nastupa na Kup u Ribaričima (Ogulin)

U travnju sudjelujemo na 1. Međunarodnoj utrci vatrogasaca na Malom Lošinju.

2012 godine DVD-Senj organizira 1. Kup Grada Senja za vatrogasni pomladak i mladež. DVD-Senj nastupa sa 40 svojih članova

Djeca (M) još jedanput odlaze na Kup u Ribariće i Kostrenu na Prvenstvo Primorsko – goranske županije, kao i na 2.Međunarodnu utrku vatrogasaca na Mali Lošinj

Mladež u rujnu nastupa na 10.državnom natjecanju za vatrogasnu mladež u Zadru

2013. godine mladež nastupa na kupu Bjelolasice i u Prezidu

Djeca (M) odlaze u Svetu Nedelju na 10.Kup Pavao Ivanec i na 3.Međunarodnu utrku vatrogasaca na Mali Lošinj.

organizatori smo 2.Kupa Grada Senja gdje nastupamo sa 3 ekipe djece i 2 ekipe mladeži (40 djece)

2014. godina ostat će zlatnim slovima upisana u knjigama DVD-a Senj.

30. 5. u Ribaričima po prvi puta nastupa ekipa djece i to samo curice

Odjeljenje djece (M) nastupa u Klani na prvenstvo Primorsko –goranske županije i na 4.Međunarodnoj utrci vatrogasaca na Malom Lošinju.

28.lipnja mladež nastupa na 11.Državnom prvenstvu za vatrogasnu mladež u Čakovcu (13 članova) Sudjelujemo na 3.Kupu Grada Senja i to, za nas, sa najviše natjecatelja, ukupno 50

U mjesecu travnju **2015.** godine odlazimo u Mali Lošinj na 5.Međunarodnu utrku vatrogasaca gdje nastupamo sa 7 članova. U kategoriji djeca-M Petar Krmpotić osvaja drugo mjesto, a ekipa DVD-a Senj ekipno osvaja prvo mjesto

Na poziv Primorsko-goranske županije u Novom Vinodolskom nastupamo na županijskom natjecanju. Naše društvo je predstavljalo 18 curica

6. lipnja sa odjeljenjem djece nastupamo na 9.Kupu DVD-a Ribarići i osvajamo 8. mjesto od 12 natjecateljski odjeljenja.

DVD-Senj 21. lipnja po četvrti put organizira nat-

jecanje za pomladak i mladež koje se održalo na nogometnom igralištu NK „Nehaj“ i na školskom igralištu osnovne škole S. S. Kranjčevića. Na natjecanju je sudjelovalo 350 natjecatelja, tj. 32 natjecateljskih odjeljenja u četiri kategorije **M-M** (5 ekipa), **M-Ž** (3 ekipe), **P-M** (17 ekipa) i **P-Ž** (7 ekipa) iz 19 dobrovoljnih vatrogasnih društava.

15.08. po prvi puta odlazimo u Klanu i sudjelujemo na kupu koji se obilježava povodom blagdana Svetog Roka. Odjeljenje djece u kategoriji P-M od 14 ekipa osvojilo je 7. mjesto

U listopadu smo posjetili JVP-Grada Rijeke i bili smo gosti HNK „Rijeka“ na utakmici 12. kola prve Hrvatske nogometne lige Rijeka-Zagreb

2016. godinu već prema običaju otvaramo u mjesecu travnju (02.04.) gdje odlazimo u Mali Lošinj na 6. Međunarodnu utrku vatrogasaca; nastupamo u dvije kategorije

14.05.2016. godine po prvi puta nastupamo na 8. međunarodnom kupu DVD-a Zapešić. Kao i proteklih godina dolazi nam poziv da se kao gosti odazovemo na natjecanje djece i mladeži VZ Primorsko-Goranske županije. U Delnicama 05.06. nastupamo sa odjeljenjem D-M. 25.06. nastupamo na 10. kupu DVD-a Ribarići. Odjeljenje D-M

09.07. nastupamo na 1. kupu Dalmacije za mladež koje se održava u Kaštel Gomilici. Vrhunac natjecateljske sezone došao je 13.08. u Klani. Natjecateljsko odjeljenje djece (muška) nastupa na 14. Rokovskom vatrogasnom natjecanju djece i mladeži. U konkurenciji od 16 ekipa naša

djeca **osvajaju 1. mjesto**. Ovaj datum duboko će se utisnuti u povijest našeg društva. Nakon višegodišnjeg rada od 2008. godine napokon je došao trenutak kada je prepoznat naš rad i trud. DVD-Senj 18. lipnja po peti put organizira natjecanje za pomladak i mladež koje se održalo na nogometnom igralištu NK „Nehaj“ i na školskom igralištu O.Š. S.S. Kranjčevića; na natjecanju je sudjelovalo 400 natjecatelja iz 6 županija

01.04.2017. nastupamo na 7. Međunarodnoj utrci vatrogasaca u Malom Lošinj; u kategoriji djece osvajamo 1. mjesto

U svibnju na Viškovu natječemo se u vatrogasnoj orijentaciji; ovakav tip natjecanja po prvi puta se organizira u Republici Hrvatskoj; DVD-Senj sudjeluje sa 10 natjecatelja.

03.06. u Vrbovskom sudjelujemo na prvenstvu Primorsko-goranske županije; djeca (muška) u konkurenciji 30 ekipa osvajaju 10. mjesto. 2011. i 2012. godine boravili smo u kampu za vatrogasnu mladež Hrvatske u Fažani. U sedmodnevnom boravku u Kampu je boravilo 15 pripadnika mladeži.

Osim natjecanja i treninga djeca odlaze na razne izlete, u Vatrogasnom domu organiziramo druženja kao što su gledanje filmova, pikado i stolni tenis. Sudjelujemo u proslavama zaštitnika vatrogasaca Svetog Florijana.

DVD-Senj danas broji oko **40** članova, među kojima su i djeca i mladež.

Voditelj djece i mladeži: Jurica Smojver

Taekwondo klub Senj

Naši učenici aktivni su u mnogim izvanškolskim aktivnostima. Jedna od takvih je i treniranje taekwondoa u Taekwondo klubu Senj. Treninzi su im redoviti i intenzivni, ali s obzirom na to da ostvaruju lijepe rezultate na natjecanjima, njihov trud i upornost se isplate. Svoje znanje i vještine prenose im njihovi treneri, Tomislav Dujmović-Beli i Ana Lopac koja je bila učenica naše škole, a sad kroz svoj sport i sama radi s djecom. O radu kluba najbolje će reći njihovi rezultati koje ovdje možete pročitati.

2. Adidas Brinje Open (8.10.'16.)

Vita Prpić 1.mjesto (-47kg)
Laura Nekić 2.mjesto (-51kg)
Karlo Tomljenović 1.mjesto (-68kg)
Matija Podnar 2.mjesto (-36kg)
Hana Percela 1.mjesto (-25kg)
Mirta Pavelić 3.mjesto (-27kg)
Ana Bacher 3.mjesto (-40kg)
Klara Biondić 3.mjesto (-22kg)

Pantera Open (15.10.'16.)

Vita Prpić 3.mjesto (-47kg)
Laura Nekić 2.mjesto (-51kg)

Jastrebo Open (27.11.'16.)

Vita Prpić 3.mjesto (-47kg)
Matija Podnar 1.mjesto (-36kg)
Mirta Pavelić 2.mjesto (-27kg)
Hana Percela 1.mjesto (-25kg)
Laura Nekić (-51kg) bez plasmana
Klara Biondić (-22kg) bez plasmana

4.Sv. Nikola Open (3.12.16.)

Dina Selak 3.mjesto (-33kg)
Vid Prpić 2.mjesto
Vita Prpić 1.mjesto (-47kg)
Laura Nekić 3.mjesto (-51kg)

14.Adidas Maksimir Kup (10.12.'16.)

Matija Podnar 1.mjesto (-36kg)
Hana Percela 1.mjesto (-27kg)
Mirta Pavelić bez plasmana (-30kg)
Klara Biondić 2.mjesto (-24kg)
Vita Prpić bez plasmana
Karlo Tomljenović 2.mjesto (-68kg)

Dalmacija Kup (4.3.'17.)

Karlo Tomljenović 3.mjesto (-73kg)
Vita Prpić (-47kg) bez plasmana
Laura Nekić (-51kg) bez plasmana

Feniks Budo Sport Kup (18.3.'17.)

Laura Nekić 3.mjesto (-51kg)
Vita Prpić (-47kg) bez plasmana
Iva Gorski 3.mjesto (-55kg)
Dina Selak bez plasmana (-33kg)
Vid Prpić 3.mjesto (-55kg)
Karlo Tomljenović bez plasmana

Čigra Limać Kup-Čigra Open (26.3.'17.)

Vid Prpić 3.mjesto (-55kg)
Matija Podnar 1.mjesto (-36kg)
Klara Biondić 3.mjesto (-24kg)
Mirta Pavelić 3.mjesto (-30kg)
Dina Selak bez plasmana
Vita Prpić bez plasmana
Hana Percela bez plasmana

16.Gacka Open (6.5.'17.)

Matija Podnar 3.mjesto (-36kg)
Mirta Pavelić 2.mjesto (-27kg)
Hana Percela bez plasmana
Dina Selak bez plasmana
Vita Prpić bez plasmana
Laura Nekić bez plasmana

Susedgrad Sokol Pokal (13.5.'17.)

Laura Nekić 3.mjesto (-51kg)
Vita Prpić 1.mjesto (-47kg)
Iva Gorski 3.mjesto (-55kg)
Karlo Tomljenović 3.mjesto (-73kg)

Karlovac Open (27.3.'17.)

Dina Selak 3.mjesto (-37kg)
Matija Podnar bez plasmana
Mirta Pavelić bez plasmana
Hana Percela bez plasmana
Vita Prpić bez plasmana
Iva Gorski bez plasmana

Grobnik Kup (3.6.'17.)

Matija Podnar 1.mjesto (-33kg)
Hana Percela 2.mjesto (-27kg)
Mirta Pavelić 1.mjesto (-27kg)
Dina Selak 1.mjesto (-37kg)
Laura Nekić 3.mjesto (-51kg)
Iva Gorski 2.mjesto (-51kg)
Vita Prpić 1.mjesto (-51kg)

3.mjesto ekipno
1.mjesto kadetkinje
3.mjesto mlađe kadetkinje

18.Senjski Vitezovi i 2. Limač Kup (10.6.'17.)

Mirta Pavelić 1.mjesto(-27kg)
Hana Percela 2.mjesto (-27kg)
Matija Podnar 3.mjesto (-33kg)
Vita Prpić 3.mjesto (-51kg)
Ana Bacher 3.mjesto(+51kg)
Harun Dedić 3.mjesto (+51kg)

Kickovi (udarci u vreću)
Niko Bacher 2. mjesto
Juraj Biondić 3. mjesto
Lara Devčić 3. mjesto.

Mali Vitezovi

Andro Stanić 2.mjesto (-23kg)osvojio je Klara Biondić 1. mjesto (-25kg), -27Ž Doris Pavelić 1. mjesto (-27kg)
Lucija Tomljanović 2. mjesto (-27kg)
Fran Serić 3. mjesto (-27kg),-30Ž Marijana Prpić 1.mjesto (-30kg)
Marta Šikić 2.mjesto (-30kg)
Maro Štokić 3.mjesto (-33kg)
Antea Tomaić 1. mjesto (-36kg)
Toni Bacher 2.mjesto (+40kg).

U kategoriji najmlađih dobnih skupina -Tiffany Šiminović 2. mjesto (-22kg) 1.mjesto ekipno Mali Vitezovi

ŠKABICA OD GLAGOLJAŠA

ŠKABICA OD GLAGOLJAŠA • 19. SUSRET MLADIH GLAGOLJAŠA •
OŠ SLIVIJA STRAHIMIRA KRANJČEVIĆA SENJ • 11. STUDENOG 2016.

Prošle godine u našoj uvodnoj riječi naveli smo kako slavimo punoljetnost, jer se radilo o 18. susretu mladih glagoljaša. Citiramo što smo još zapisali: "... punoljetnost ne donosi samo prava već i obveze, svjesni smo da moramo ovu iznimnu vrijednost brižno čuvati."

Vodeći se time ove godine željeli smo još više i jače druženje s glagoljicom. Kako? Odgovor je došao vrlo brzo. Uključimo sve učenike i učitelje u glagoljanje. Tako smo krenuli...

...ali prije tog dana, bilo je poprilično dana, pa i ljetnih, kada smo se bavili i družili s glagoljicom. Pogledajte i pročitajte!

USKOČKI DANI U SENJU – PRODAJNI ŠTAND S GLAGOLJSKIM MOTIVIMA

IZLOŽBA U
GRADSKOJ KNJIŽNICI SENJ

NA 7. SABORU MALIH GLAGOLJAŠA

Gvaj početak školske godine počeo je prilično dobro. Pedagoginja škole, naša voditeljica glagoljške skupine saopćila nam je da ćemo

16.9.2016. prisustvovati na 7.saboru malih glagoljaša u Biogradu na Moru i još nekim mjestima u blizini. Još više nas je razveselilo da će izlet trajati 3 dana. Krenuli smo u 13:00 sati s nastavnikom Melitom, nas 3 sedmašice : Angelina, Jana i Ema. Nakon smještaja koji nas baš nije oduševio posjetili smo u Zavičajni muzej Biograda na Moru i sudjelovali na predstavljanju 4. broja časopisa Slovo Rogovsko.

Uz to prisustvovali smo i predstavljanju projekta : Digitalizacija i bibliografska obrada tekstova zadarsko-šibenskog područja iz razdoblja do kraja 19.st. pisanih glagoljicom, bosančicom i latinicom. Voditelj projekta bila je doc. dr. sc. Marijana Tomić .

Dan smo završili igranjem odbojke i kupanjem u moru s učenicama iz Zagreba koje smo upoznali.

U subotu je bio prilično naporan program. Na brdu Rogovu, u crkvi sv. Roka, prisustvovali smo glagoljškoj misi koju je predvodio

fra Izak Špralja. Glagoljške napjeve izvodili su pučki pivači i dječji zbor OŠ Sv. Filip i Jakov. Nakon toga uključili smo se u neke od ponuđenih radionica:

- glagoljica morem naplavljena
- glagoljica u vuni
- glagoljica na zrnu soli

Tu smo se upoznali i povezali s učenicama iz Zagreba, Splita, Sv. Filipa i Jakova, Slavonije... Bilo nam je lijepo, a nešto smo i napravili. Poslije podne smo u novoj školi sv. Filipa i Jakova prisustvovali predavanju i promociji izdanja „Glagoličeskaja pismenost Zapadyh Balkan X-XVI vv” .Predstavljajući su bili dr. sc. Darko Žubričić, doc. dr. sc. Marjana Tomić prof. dr. sc. Andrej Soboljev s državnog sveučilišta u Petersburgu.

U apartman smo se vratili navečer te ponovo igrali odbojku. U nedjelju smo posjetili mjesto Tkon i samostan na Čokovcu. Uspon je bio težak ,a učiteljica Melita prošla je najlošije jer se poskliznula i povrijedila nogu. Poslije toga, oko 14 sati nakon pozdrava sa svim sudionicima, krenuli smo u Senj uz stajanje u Zadru. Kući smo se vratili u 21 sat. Na izletu smo se dobro zabavili i ponešto naučili, a nastavnica Melita dobila je od nas peticu jer nam je u svemu udovoljavala.

Angelina, Jana i Ema

GLAGOLJICA

ZAŠTO?

Pismenost je oduvijek bila preduvjet obrazovanosti, ona omogućava kodiranje spoznaja te na taj način njihovo čuvanje i prenošenje.

Ovladavanje tim kodom i sustavom znakova u Hrvatskoj se vrlo rano prihvatilo kao vrijednost. Pri tom glagoljica, pismo koje je prvo zabilježilo hrvatsku riječ, osim prijenosnika i čuvara sadržaja, i sama postaje sadržaj. Ona poprima značenje simbola.

Zahvaljujući našim upornim, vrijednim i tvrdoglavim precima, u nemogućim povijesnim uvjetima, ona postaje simbol želje i potrebe da se bude svoj. Da se moli, misli, sudi, smije i plače na narodnom jeziku, a onda i sve to zabilježi slovima koja najvjernije čuvaju njegov zvuk.

Stoga već 19 godina naša škola upornim i tvrdoglavim naporom učitelja odaje priznanje tom pismu koje je s vremenom i u svijetu prepoznato kao hrvatsko.

ZAŠTO OVDJE? SENJ+GLAGOLJICA

Senjsko područje stoljećima je žarište glagoljaštva. Glagoljica je doslovno i u prenesenom značenju uklesana u njegove temelje. Brojni su primjeri duge i plodne veze Senja i glagoljice.

Navedimo samo neke:

Otkriće senjske ploče iz 12. stoljeća daje naslutiti živu glagoljašku aktivnost na području Senja i prije tog datuma.

Sačuvano je ukupno 11 glagoljskih natpisa u Senju.

Jedan od najstarijih poznatih glagoljaša bio je biskup Filip Senjski iz 13. stoljeća. On je i jedini hrvatski biskup koji je ujedno i glagoljaš. Tu je ulogu u Hrvatskoj velikodušno i obilno vršio niže pozicionirani kler: redovnici i popovi glagoljaši u pučkim, seoskim crkvama. Biskup je daleke 1248. od vrhovnog autoriteta svog vremena: pape Inocenta IV. samouvjeren, ali najvažnije, uvjerljivo zatražio i dobio dozvolu za uporabu glagoljaške liturgije na području senjske biskupije. Time senjska katedrala svete Marije i Novljanska katedrala postaju jedine katedrale Katoličke crkve u svijetu u kojima se služilo misu na puku bliskom jeziku i u kojima je do sredine 20. stoljeća zabranjeno misliti na latinskom.

23 godine nakon hrabrog istupa biskupa Filipa, 1271. ispred spomenute katedrale sv. Marije, Vid IV., krčki knez, izabran za upravitelja Senja, u svojoj svečanoj prisezi spominje glagoljaše kao vjekovne čuvare jezika i kulture Hrvata

Samo 39 godina nakon izuma tiska, Senj ima svoju tiskaru, i to glagoljsku! U njoj je tiskano 7 do danas poznatih naslova na glagoljici. Od toga dvije inkunabule, knjige tiskane prije 1500-te. Rijetke su zemlje koje se mogu pohvaliti inkunabulama, a kamoli svojim tiskarama u to vrijeme.

Glagoljica stoga zaslužuje da se njome upravo ovdje uporno i tvrdoglavo bavimo i dalje i tako čuvamo od zaborava i dajemo novi život tom nematerijalnom, duhovnom blagu koje smo dobili u naslijeđe.

IZVJEŠĆE O SPORTSKIM NATJECANJIMA 2017. GODINE

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

1.ŠAH – 10.02.2017. – KARLOBAG

Na natjecanju su sudjelovale 4 škole.
Učenici naše škole osvojili su 3. mjesto.
Sudjelovala su 4 učenika.

Voditelj: Dragoljub Gradišer

2. MALI NOGOMET – 10.03.2017. – OTOČAC

U Otočcu na samom natjecanju bilo je prijavljeno 5 ekipa u konkurenciji 5. i 6. razreda.

Za 5. i 6. razrede učenici su osvojili 2. mjesto u grupi.

Za 7. i 8. razrede učenici su osvojili 2. mjesto u grupi.

Sudjelovalo je 20 učenika.

Voditelj: Dean Babić

3. RUKOMET – M - 08.03.2017. – GOSPIĆ

Na natjecanju su sudjelovale dvije škole - 2. mjesto – 5. i 6. razredi, 1. mjesto – 7. i 8. razredi
Sudjelovalo je 28 učenika.

Učenice i učenici 7. i 8. razreda stekli su pravo nastupa na međuzupanijskom natjecanju u Kostreni.

Učenice 5. i 6. razreda stekli su pravo direktnog nastupa na međuzupanijskom natjecanju u Zadru koje će se održati tijekom svibnja 2017. godine.

Voditelj: Tamara Butolo

4. KROS – 22.03.2017 – OTOČAC

Na natjecanju su sudjelovale 4 škole 5. 6. 7. i 8. razreda u konkurenciji djevojčica i dječaka.

Sudjelovale su četiri ekipe iz naše škole: muška i ženska ekipa 5. i 6. te 7. i 8. razreda.

5. i 6. razredi – dječaci – 4. mjesto

5. i 6. razredi - djevojčice – 2. mjesto

7. i 8. razredi – dječaci – 2. mjesto

7. i 8. razredi - djevojčice – 2. mjesto

Sudjelovalo je 16 učenika.

Voditelj: Tamara Butolo

MEĐUŽUPANIJSKA NATJECANJA

RUKOMET – Ž – 03.04.2017. – KOSTRENA

Na samom natjecanju sudjelovale su četiri škole.

Učenice naše škole osvojile su 2. mjesto.

Sudjelovalo 14 učenika.

Voditelj: Tamara Butolo

RUKOMET – M – 05.04.2017. – KOSTRENA

Na natjecanju su sudjelovale četiri ekipe.

Učenici naše škole su osvojili 2. mjesto.

Voditelj: Tamara Butolo

RUKOMET – Ž – 22.05.2016. – ZADAR

Od 4 ekipe koje su sudjelovale u samom natjecanju, učenice naše škole osvojile su 1. mjesto te se plasirale na državno prvenstvo koje će se održati početkom 6. mj. u Vinkovcima.

U Zadru je sudjelovalo 13 učenika.

Voditelj: Tamara Butolo

DRŽAVNO NATJECANJE

RUKOMET (5., 6.r. Ž) 01. – 03.06.2017., Vinkovci

Sudjelovale su 4 ekipe. Učenice naše škole u polufinalu su svladale OŠ Jelkovec iz Sesveta rezultatom 16:13, te time osvojile 3. mjesto.

Sudjelovalo 12 učenika.

Voditelj: Tamara Butolo

Početkom 4. mj. u našoj školi je održano natjecanje u Lino Višebojcu. Natjecali su se učenici od 5. do 8. r. u 8 disciplina. Pobjednici naše škole bili su učenici Sara Svast (5. r.) i Ivan Barbić (8. r.). Oni su se plasirali na samu završnicu Lina koja se održala 19. i 20. 5. 2017. u Ivanić Gradu.

Učenik Ivan Barbić bio je spriječen te ga je zamijenio učenik David Dabac (6. r.). U Ivanić Gradu učenica Sara Svast je osvojila 11. mjesto, a učenik David Dabac 2. mjesto.

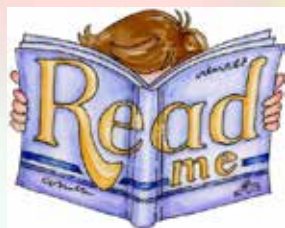
Voditelj: Tamara Butolo

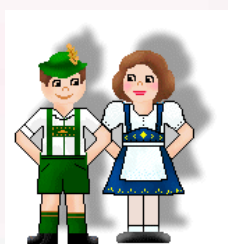
Geografija – Mentor: Martina Pavlič, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nora Nabršnigg	8.b
2.	Mia Filipović	8.a
3.	Lidija Slavković	8.b
4.	Tesa Katalinić	8.b
5.	Damjan Čulinović	8.a
6.	Nikola Jurković	7.b
7.	Maja Tomaić	7.b
8.	Duje Tomljanović	6.a
9.	Lucija Šolić	6.b
10.	Natalia Vukelić	6.a
11.	Domagoj Krajina	6.a
12.	Iva Perković	6.a
13.	David Dabac	6.b
14.	Fran Medarić	5.a
15.	Dominik Vukelić	5.c
16.	Roko Turkalj	5.c
17.	Lucija Miškulin	5.b
18.	Dorian Katalinić	5.c
19.	Robert Gabriel Srđić	5.b
20.	Lana Turkalj	5.c
21.	Petar Krmpotić	5.b

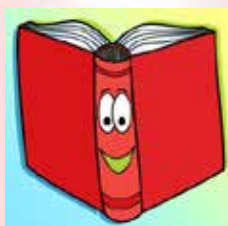
Engleski jezik- Mentor: Ana Vukelić, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nora Nabršnigg	8.b
2.	Tesa Katalinić	8.b
3.	Karlo Vukelić	8.b
4.	Nina Mihelac	8.b
5.	Lidija Slavković	8.b

Njemački jezik – Mentor: Olga Biondić, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Mia Filipović	8.a

Hrvatski jezik – Mentori: Tamara Farkaš, prof. Laura Turkalj, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nora Nabršnigg	8.b
2.	Valentina Čavlović	8.b
3.	Jelena Devčić	8.r.K
4.	Ena Samaržija	8.r.K
5.	Lidija Slavković	8.b
6.	Dino Škrgatić	7.a
7.	Ema Tomljanović	7.a

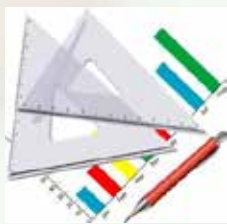
Povijest – Mentor: Andreja Kartelo Nekić, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nikola Jurković	7.b
2.	Maja Tomaić	7.b
3.	Mia Filipović	8.a

Biologija – Mentor: Sanja Tomljanović, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nora Nabršnigg	8.b
2.	Lana Biondić	8.b
3.	Bruno Margeta	8.b

Tehnička kultura – Mentor: Snježana Orlić, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Katja Cuculić	5.c
2.	Robert Gabrijel Srdić	5.b
3.	Luka Krmpotić	5.c
4.	Zlatko Prpić	5.c
5.	Magdalena Rončević	5.c
6.	Tea Nekić	5.c
7.	Matea Nekić	5.c
8.	Luka Rupčić	5.b

Matematika – Mentori: Ljiljana Balen Biondić, nast. Iva Prpić, dipl.uč. Iva Kostelac, dipl.uč.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Fran Medarić	5.a
2.	Robert Gabrijel Srdić	5.b
3.	Barbara Devčić	5.r.K
4.	Roko Turkalj	5.c
5.	Dorian Katalinić	5.c
6.	Dominik Vukelić	5.c
7.	Katja Cuculić	5.c
8.	Marita Šolić	5.b
9.	Nika Nekić	5.b
10.	Magdalena Rončević	5.c
11.	Thomas Tomas	5.a
12.	Donko Barbiani	5.a
13.	Duje Tomljanović	6.a

14.	Bojana Butorac	6.a
15.	Natalia Vukelić	6.a
16.	David Dabac	6.b
17.	Vjeko Raguž	6.b
18.	Nikola Jurković	7.b
19.	Marko Tomljanović	8.a
20.	Ena Samaržija	8.r.Krasno
21.	Mia Filipović	8.a
22.	Marin Tomljanović	8.a
23.	Jelena Devčić	8.r.Krasno

Kemija – Mentor: Tina Jurković, mag.ing.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Jana Rukavina	7.a
2.	Nika Škiljan	7.a
3.	Ana Crnjak	7.a
4.	Nikola Jurković	7.b
5.	Mia Filipović	8.a

Vjeronauk – Mentori: Andreja Padjen, dipl.teol. Franciska Butković, dipl.teol.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Tesa Katalinić	8.b
2.	Lidija Slavković	8.b
3.	Dora Ivanić	8.a
4.	Nora Nabršnigg	8.b
5.	Mia Filipović	8.a
6.	Anđela Nekić	8.a
7.	Božica Biondić	8.a
8.	Nickoll Vukelić	6.r.Krasno
9.	Ira Samaržija	7.r.K
10.	Ana Vukelić	7.r.K
11.	Josipa Samaržija	7.r.K

Geografija – Mentor: Martina Pavlič, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nora Nabršnigg	8.b
2.	Mia Filipović	8.a
3.	Nikola Jurković	7.b
4.	Maja Tomaić	7.b
5.	Duje Tomljanović	6.a
6.	Fran Medarić	5.a

Engleski jezik – Mentor: Ana Vukelić, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nora Nabršnigg	8.b
2.	Karlo Vukelić	8.b
3.	Nina Mihelac	8.b
4.	Tesa Katalinić	8.b
5.	Lidija Slavković	8.b

Matematika – Mentor: Ljiljana Balen Biondić, nast.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Fran Medarić	5.a

Hrvatski jezik – Mentori: Tamara Farkaš, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nora Nabršnigg	8.b
2.	Dino Škrgatić	7.a
3.	Ema Tomljanović	7.a

Biologija – Mentor: Sanja Tomljanović, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nora Nabršnigg	8.b

Povijest – Mentor: Andreja Kartelo Nekić, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Nikola Jurković	7.b
2.	Maja Tomaić	7.b
3.	Mia Filipović	8.a

Tehnička kultura – Mentor: Snježana Orlić, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Katja Cuculić	5.c

Vjeronauk – Mentori: Andreja Padjen, dipl.teol.
Franciska Butković, dipl.teol.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Tesa Katalinić	8.b
2.	Lidija Slavković	8.b
3.	Dora Ivanić	8.a
4.	Nora Nabršnigg	8.b
5.	Nickoll Vukelić	6.r.K

6.	Ira Samaržija	7.r.K
7.	Ana Vukelić	7.r.K
8.	Josipa Samaržija	7.r.K

Kemija – Mentor: Tina Jurković, mag.ing.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Jana Rukavina	7.a
2.	Nika Škiljan	7.b
3.	Nikola Jurković	7.b

LiDraNo

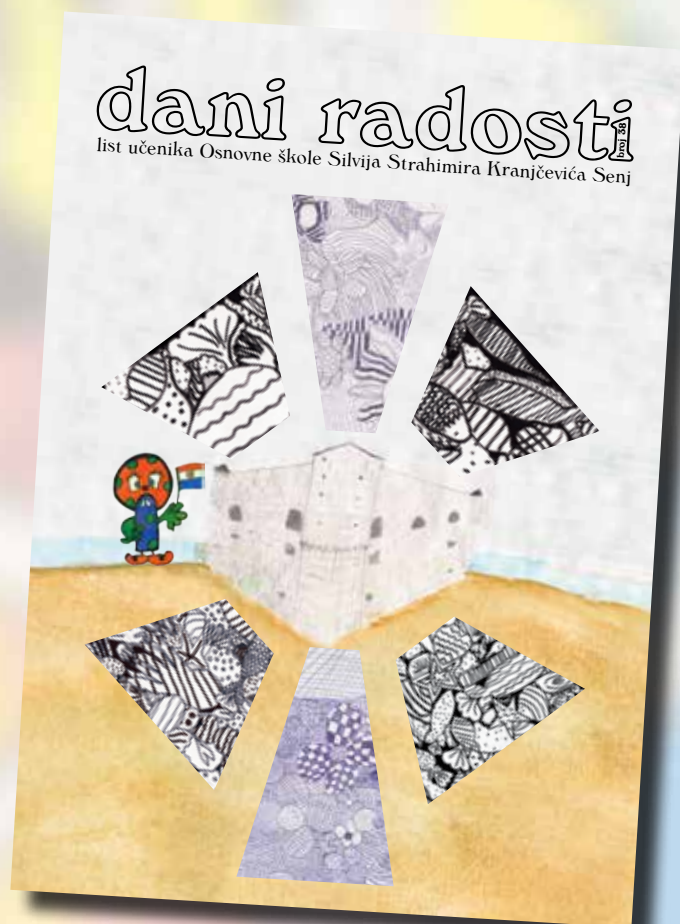
Literarni izraz – Mentor: Ana Nekić, prof.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Bojana Butorac	6.a
2.	Katarina Sara Dignum	7.b
3.	Maja Tomaić	7.b
4.	Mia Filipović	8.a
5.	Lucija Samaržija	8.a

Školski list

Mentor: Franciska Butković, dipl.teol.

Red.broj	Ime i prezime učenika	Razred
1.	Tesa Katalinić	8.b

PODACI O OSVJENIM MJESTIMA, UČENICIMA I MENTORIMA NA ŽUPANIJSKIM NATJECANJIMA U 2017. god.

OSNOVNA ŠKOLA SILVIJA STRAHIMIRA KRANJČEVIĆA SENJ
naziv osnovne/srednje škole

R. br.	Naziv natjecanja	Ime i prezime učenika/ce, ekipa (M/Ž) koji su osvojili 1., 2. i 3. mjesto	Razred	Upisati osvojeno mjesto (1., 2. ili 3.)	Ime i prezime mentora/ice
1.	Geografija	Duje Tomljanović	VI.	2.	Martina Pavlič, prof.
2.	"	Nikola Jurković	VII.	1.	"
3.	"	Maja Tomaić	VII.	2.	"
4.	"	Nora Nabršnigg	VIII.	2.	"
5.	Matematika	Fran Medarić	V.	2.	Ljiljana Balen-Biondić, nast.
6.	Povijest	Nikola Jurković	VII.	1.	Andreja Kartelo – Nekić, prof.
7.	"	Maja Tomaić	VII.	2.	"
8.	"	Mia Filipović	VIII.	1.	"
9.	Kemija	Nikola Jurković	VII.	2.	Tina Jurković, mag.ing.
10.	LiDraNo	Tesa Katalinić	VIII.	školski list	Franciska Tomljanović, dipl.teol.
11.	Šah	ekipno M		3.	Dragoljub Gradišer
12.	Rukomet	ekipno M	5.-6.	2.	Tamara Butolo, mag.cin.
13.	"	ekipno M	7.-8.	1.	"
14.	"	ekipno Ž	5.-6.	1.	"
15.	"	ekipno Ž	7.-8.	1.	"
16.	Kros	ekipno Ž	5.-6.	2.	"
17.	"	ekipno Ž	7.-8.	2.	"
18.	"	ekipno M	7.-8.	2.	"

Dan otvorenih vrata

3. svibnja, na Dan otvorenih vrata, zajedno s našim razrednicama posjetili smo Srednju školu Pavla Rittera Vitezovića. Tamo nas je dočekala ravnateljica te nas je srdačno pozdravila. Zatim smo podijeljeni u grupe te upućeni u radionice. Prva radionica u kojoj sam bila jest radionica matematike, fizike i biologije s raznim zanimljivim pokusima i igrama. Zatim smo moja grupa i ja upućeni u hotelijersko-turističku gdje su nas naučili kako složiti salvetu te odmah pokraj nje u kuharsku radionicu. Tamo smo pak izrađivali ruže od tijesta, naravno uz pomoć pomagača. Sljedeća na redu je bila elektrotehnička. Učenici su nam, zajedno sa svojim profesorom, objasnili nekoliko svojih zanimljivih projekata te su nas uputili u radionicu stranih jezika, ujedno i predzadnju radionicu. Tamo smo zajedno sa nastavnicom iz engleskog i nekoliko srednjoškolaca igrali igru *pass the chicken* (prosljedi kokoš). Zadnja radionica u kojoj smo taj dan sudjelovali bila je ujedno i najduža. Uz veliku pomoć nastavnice i nekoliko srednjoškolaca izradili smo vlastitu mini web stranicu. Posjet je bio jako zanimljiv te vjerujem da su oni koji nisu sigurni koju će srednju školu upisati nakon ovog posjeta uzeli u obzir programe koje nudi Srednja škola Pavla Rittera Vitezovića.

Nora Nabršnigg, 8. b

8.a

Na odlasku

Ova priča započinje ne tako davne 2009. godine kada smo kao đaci prvaci po prvi put sjeli u školske klupe i osjetili njene čari i ljepote, ali i gorčine. Prvi dani bili su najteži. Trebalo se na svašta priviknuti: mirno sjediti, slušati učiteljicu, ne gledati kroz prozor, ne brbljati, povlačiti ravne i kose crte ... a većina nas nije to htjela. Kako je vrijeme prolazilo, tako smo i mi postajali sve odgovorniji, pažljiviji i zreliji. Privikli smo se na mirno sjedenje, slušanje učiteljice, zaglibili smo u čitanje, pisanje i računanje, ali nikako nismo prestali brbljati. Takvi smo i danas: visoki osmaši, a zapravo pravi prvašići. Škola nam je mjesto gdje se prvenstveno okupljamo i družimo, a ponešto i naučimo.

Moj razred je razred veselih mladih ljudi, toliko različitih da sam se često pitala kako smo uspjeli zajedno iznijeti ovih osam godina, a s nama zajedno i naše razrednice i naše učiteljice. Svega je bilo. I smijeha i suza, tješnja i žestokih rasprava, rujanja i sukoba... Jedni su mirno promatrali sva događanja, drugi su ih izazvali žestoko dokazujući kako nisu ništa krivi i tako iz dana u dan. I osam godina je brzo prošlo. Danas, kada smo na kraju jednog putovanja, sa sigurnošću možemo reći da nam je ovih osam godina zajedničkog hodanja bilo ugodno i lijepo. Ne uvijek lako, ali zanimljivo. Kao svi osmaši do sada i mi smo samo još jedna generacija na odlasku. Idemo u nepoznato. Ostavljamo, ali ne zaboravljamo sve ono što smo zajedno prošli. Opraštamo se polako od dobro poznatog prostora u kojem smo uvijek osjećali sigurnost. Opraštamo se od učitelja koji su nam se uvukli pod kožu. Opraštamo se polako jedni od drugih vrteći u sebi kao film sve one trenutke koji će nas zauvijek vezati. Ili bar dok ih budemo pamtiti. A kada nam odzvoni posljednje zvono u ovoj školi, reći ćemo joj samo jedno veliko hvala i zbogom.

8.b

Na rastanku

Gotovo je. Odlazimo iz osnovne škole. A kao da je jučer bio prvi dan škole kada smo svi zbunjeno gledali po razredu tražeći poznata lica iz vrtića. Tada nitko nije mogao ni zamisliti da će ovaj dan ovako brzo doći. Teško je i zamisliti da nakon ljeta nećemo svi zajedno sjesti u iste, stare klupe. Nećemo čak ni doći u istu zgradu. Rastajemo se nakon osam godina. Tužno je to s obzirom na to da smo zajedno odrasli i prošli kroz mnogo toga. Bilo je tu toliko radosnih trenutaka, ali i onih tužnih, no mi smo svojim zajedništvom sve uspjeli riješiti.

Uzbuđeni smo zbog kraja osnovne škole, ali barem će neki htjeti da je to vrijeme duže potrajalo jer nisu dovoljno cijenili zajedničke trenutke. Svi se sada nadamo da smo u školi ostavili barem nekakav trag kako ovih osam godina provedenih u osnovnoj školi ne bi bilo uzalud. Kada na jesen dođemo u srednju školu, 8.b 2016./2017. postat će prošlost. I zato se iskreno nadam da je svatko od nas ostavio barem malo mjesta u svom srcu za 8.b jer jedino u našim srcima i našim sjećanjima taj razred može živjeti.

Tesa Katalinić, 8.b

